GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0740
4	Work Number	R 1586
5	Page No (From... To)	1 to 37
6	Name of the Work	TYAGA RAJA KIRTULU
7	Subject	TYAGA RAJA

K. 1586

B
740

TEL. R.
1586

R.1586

Tyaga Raja kirtanalu

B.740

Transcribed from Sourastra-
Sabha- during - 1954-55

త్యాగరాజ కీర్తనలు.

Date of Begining 4-7-1954.
Date of Completing: 7-7-1954.

Compared By. 29.7.54
1 S.E. Krishnama Chari.
2 A.V. Saubhari Sharma.

చెలిమి చేసి పదముల భక్తి త్యాగరాజ నాయందు నీ ॥చె॥ R.1586

ధనగజాశ్వములు తనయులు గలుగ జేయుమని నేనిన్నడిగితినా నెన
రనక మిమ్మ నినాన శ్రీరామ నామమను నిమ్మ కుల ధనమ్ము సంగజ్ఞాని
ము జేసితిగాని మరచితినని ॥చె॥ తల్లి దండ్రి యన్న దమ్ములు నీవని
యుల్లమునందెల్ల పెద్దలతోను ఎల్ల లోకమెల్ల సమ్ముఖలని ఎల్లని
పదముల నెల్ల లందును వెదజల్లితిని త్యాగరాజుని తోని ॥చె॥

1 తోడి. రూపకము ౧౦ కొవ్వు త్యాగరాజది.

ఈ తనువున వెంబడి తోమి ఫలము భూతలంబికి భారమే గాదా ॥ఈ॥
నామసారనామ కీర్తనమే యేమారక చేసి ఆనందము బొందని ॥ఈ॥
సతతము నీ పదసేవ చేసి భాగవతుల తో గూడి సహవాసము సేయని ॥ఈ॥
వీనుల వినగ నీ కథ గోష్ఠులని గానము చేసి సుజ్ఞానము బొందని ॥ఈ॥

2 హరికాంభోజి. రూపకము ౧౧

ఉండేది రాముడొకడు ఊరక చెడిపోకు మానస ॥
చండ మార్తాండ మధ్య మండలమునను వెలుగుచును ॥ఉ॥
తామసాది గుణ రహితుడు ధర్మాత్ముడు సర్వసముడు
క్షేమకరుడు త్యాగరాజ చిత్తహితుడు జగము నిండి ॥ఉ॥

3 భైరవి. రూపకము ౧౨

ఉపచారము జేసేవారున్నారని మరువకురా ॥
కృప గలవానిని నీ కీర్తిని బలుకు ఏనాంటిగ ॥ఉ॥
వాకిట నీ పదిలముగా వాతాత్మజుడున్నాడని
శ్రీకరులగు నీ తమ్ముడు చేరి యున్నారని
ఏకాంతమునా చెంతకే యెరవు లేక యున్నారని
శ్రీకాంత వరుసాలు శ్రీ త్యాగరాజనుతా ॥ఉ॥

భైరవి. ఆది. ౧౩

ఉపచారములను చేకొనవయ్యా ఉరగశయన నా||
చపలకోటి నిభాంబరధర శ్రీ జానకీపతే దయచేసి నా||ఉప||
కపట నాటక సూత్రధారివై కామిత ఫలము లొసంగి కాచు
అపరిమిత నవరత్నములు పొదిగిన అపరంజి గొండెగు చేకొనవయ్యా||ఉ||
మెరుపు తెగలకేతి విమెరసి కురుకు బంగారు కొండలమరిన
శరదిందు ద్యుతి సమానమౌ చామర యుగములను చేకొనవయ్యా||ఉ||
జాజుల సంపంగుల మరువపు విరులు వాంఛలు కురువేల వాసనలమది
రాజవాహనము సవ్యజనము త్యాగరాజవినుత చేకొనవయ్యా||ఉ||

నీలాంబరి. ఝంప ౧౪

ఉయ్యాల లూగవయ్యా
సయ్యాట పాటలను సత్వరత్న భావా||ఉ||
కమలజాది దిక్పాలసురులు మిము గొలువ విమలులైన మునీంద్రులు ధ్యాని
కమనీయ భాగవతులు గుణకీర్తనముల నాలాపంబులు సేయ||ఉ||
నారదాదులు తంబురలను చే మీటి చెంత నారదుల బాగ వినుచు విన్నప
వారల సదా బ్రోచు దేవ నారదపలముల బూంచు చు శ్రీరామ||ఉ||
నవమోహనాంగులైన సురసతులు నివరముగ బాడగ నా భాగ్యము
నవరత్న మంటపమున త్యాగరాజవినుత కృతిజాలనివ శ్రీరామ||ఉ||

ముఖారి. రూపకము ౧౫

ఎంతని నే వర్ణింతును శబరి భాగ్య||మెంతని||
దాంతులు వరకాంతలు జగమంత నిండి యుండగ||ఎంత||
కమలాక్షిని కంటి కన్నార నీ ఫలముల నొసగి
తనువు పులకరించి పాదయుగమునకు మ్రొక్కి
ఇనకులపతి సముఖంబున బునరావృత్తి రహితపద

మును బొందిన త్యాగరాజనుతు నివృత్యించున||ఎం||

7 ఉదయరవిచంద్రిక. ఆది. ౧౬

ఎంత నేర్చినా యెంత జూచినా. యెంత వారలైన కాంత దాసులే
సంతతంబు శ్రీకాంత సంతత దంతమైన నీ చింతలేని వారెంత||
పరహింస పరభామాన్యధన పరమానవాపవాద
పరజీవనములకనృతమే పలికేరే కాని త్యాగరాజనుత||ఎంత||

8 బిందుమాలిని. ఆది ౧౭

ఎంత ముద్దో యెంత సొగసో యెవరివల్ల వర్ణింపదగునే
ఎంత వారలైనా గాని కామ చింతా క్రాంతులైనారు||ఎంత||
అత్తమీద కన్నులాసకు దాసులు
సత్తు భాగవతవేషులై తి
దుత్త వెంటల రుచి దెలియు సంన్యాసి
దురీశులు త్యాగరాజనుతుడు||ఎంత||

9 హరికాంభోజి. ఆది ౧౮

ఎంత రాని తనకెంత పోని నీ చింత విడువజాల శ్రీరామ||ఎంత||
అంతకారి నీ చెంత జేరి హనుమంతుడై కొలువలేదా||ఎంత||
శేషుడు శివునికి భూషుడు లక్ష్మణ
వేషియై కొలువలేదా||ఎంత||౧
శరవరనిక్కై సారంగ కాముడు
పరాత్పర కొలువలేదా||ఎంత||౨
ఆగమోక్తములుగా వేగ బావము లెస్స
త్యాగరాజు ఎండగ లేదా||ఎంత||౩

10 సరస్వతీమనోహరి. ఆది ౧౯

ఎంత వేడుకొందు రాఘవా పంతమేలరా ఓ రాఘవా||ఎంత||

చింత దీర్చుటకెంత వారండిరా అంత రాత్రి నా చెంత రారదేనం ॥ఎంత॥

చిత్త మారు దనిన్ను చూచు సౌఖ్యమె యుత్త మంబనుచు నుపొంగుదును

సత్య మంత్రములనెన్నికి సంధ్య భోగముల త్యాగరాజు నుత ॥ఎంత॥

శంకరాభరణము ఆది ౩౦

ఎందుకు పెద్దలవలె బుద్ధి యుయ్య దెందు బోయెదనయ్య రామయ్య ॥ఎం॥

అందరి వలె దాటి దాటి కదలిరి పెదరేతి. అందరాని వంటి యోగదు ॥ఎం॥

వేద శాస్త్ర తత్వార్థముల దెలిసి భేదరహిత వేదాంతము దెలిసి

నాదవిద్యా మర్మంబు మదెలిసి నాద త్యాగరాజు నుత నిఖిలమోగ ॥ఎందు॥

తోడి. త్రిపుట.

ఎందుకు దయరాదు శ్రీరామ చంద్ర ॥ నీకెందుకు॥

సందతి యాని మాట చితి వాలి నీయందు.. ॥నీకెం॥

~~శ్రీరని శ్రీవల్లా తల జూచి చేదాటి~~

శ్రీరని భవవిధి యారధి స్థైరింప నొరకి భయమందగ. పంకజనేత్ర

నీరు నిల మల్లగ జూచి చూచి నీ కథా భశరీరం నిరుపమ శూర ॥నీ॥

నిరతము దుర్విషయ దూర నిరతమునభ వించు వారిచె లి మినోయ

నిరకళంక శ్రీరామ సగుణ వారా యుట వను జూచి నీ రజ దళ నయనా నిర్మలాంభ వదనాం త్రే ॥౩

జాగేల యి దివ మయ మొ గందు చాపి తె యొగతి బలుకవ త్యాగరాజు

మగాని దరి దెద య్యా దీన శరణ్యా త్యాగరాజ వినుత పంకజ శరణా ॥నీ॥

తోడి. చాపు ౩౩

ఎందు దాగి నాడో యీడకు రాదె న్నాడు దయవచ్చునారె శ్రీరామ ॥ఎం॥

ఎందుకీ చపలము విదవె నామనవిని

కుందదట నీవె భక్తుల పాలించుట ॥ఎం॥ గరిని।శరిధా నీ నీ

ఇలనందుక వక దీప్య చిందార రిరీ గరి। మగ మంధాధా

చలము చేసి పరుని సలంకార విధమ।గంగా మగరి।రిగరి।

ధలు బెట్టగా మది నిలోన వని ధామగ।నీధగ రిరి।గరిస

శ్వాలు జ్ఞాన ప్రహ్లాద దుకు అకు కంబమునలో। నిధధా।నిధ మగమధని।

పలనందక శలిదా కేతి నినె ॥ఎందు॥ గరి నిధ మగరి ని॥

తారక మన్నముల నాదుం చేసిన దుష్టకర్మ

ముల నమగతి సాయ నారక

త్రులబట్టి ప్రాది సేయ పదియుగాక

ఇలలోన చంచల విరహిత నిఖిభక్త జ

నులను త్యాగరాజు నరక్షింప నె ॥ఎం॥

ధన్యాసి. మిశ్రచాపము ౩౫

ఎందు బోయెదరు యుణకుల తిలక దయ ॥ఎందు॥

ఇందు వదన కందర్ప మందర ధరనీ దయ ॥ఎందు॥

సర్వ పోష శరణు శేష శాయి దయ॥ ఎందు॥

శ్రితశరణ్య సుర వరేణ్య కృత సుభ్య ధన్య దయ ॥ఎందు॥

సామ రాగము. చాపు. ౩౪

ఎటు శైవ భక్తి వచ్చు యుక్తి యంత్రము చెయమె॥

మటు మాయ జీవ మున-మన దని యెంచక

నట నత్ర శయమని పొంద యుగమ నందు॥ ఎ॥

విద్యాగర్వములు పోక యీని విద్యావశము శివ

సిద్ధి తో స్వాప్తి లేకుని ...... సామ్రాజ్య మారు దెలియ వనా॥ఎ॥

రామ నామము సాయ సిద్ధాంక రమేమి ఫలించు నట్టి బుద్ధా

చేతులు కరుణ వింపరతి నన్ను గారు బుద్ధా ॥ఎటు॥

భాగ భాగ్యములయందు నిఖిభాగవతులగని మాంది

త్యాగరాజ వరదుని నె యందు బాగుగ ధ్యానించు భవ రహిత మందు ॥ఎ॥

శంకరాభరణము. ఆది 3 ౫

ఎదుట నిలిచితే నీదు సొమ్ములేమి బోవురా

సదుటికి వలతగాని మాట్ల మీరనే నంతరమెరిగి తెలిసి మౌన మేదురా ॥ఎ॥

పరాసరిగ బూతర నిదుర జాల పరాల తెలియు ఈ వు

పరాల బుగ బాల రసకల దేవరా యామని [illegible] వినరంగ హారసుంద
రాకార నా ॥ఎ॥

విదేహ కారమణి దేవబాల్ర వని జేసమయు మన్యాదేవ తెలిసెనే

పదిమాన సు తెలయు దేమి రాఘవ యిటి శౌర్యము పదిపది ॥నా॥

తరావ దొరకని పంతుల నా యొడ మరావు చేసి తీసు రాసు రాలు సౌ

శ్రీరా యిపుడు యీ హా రామి తవమేలు రాఘక త్యాగరాజనుత
నా ॥ఎ॥

నీలాంబరి. ఆది ॥ 3 ౬

ఎన్నగ మనసుకు రాని - పన్నగ శాయి సొగసు

వన్నెగ గనుగొనని కన్నులేల - కంటి మిన్నులేల

మోహముతో నీలవారి వాహారంబిది సోకని

శ్రీహరి నిబట్టు కొనని దేహమేల యీ మోహ దేహమేల ॥ఎ॥

సరసిజ మాలా తులసి విరవాజి పారిజాతపు

విరులచే పూజింపని కరములేల యీ కావరములేల ॥ఎ॥

మేలిమిని త్యాగరాజునేలిన రామమూర్తిని

బాగుగ పొగడని నాలుక యేల యీ హాసుత్రమాలికేల ॥ఎ॥

దేవమనోహరి చాపు 3 ౭

ఎవరికై యవతారమెత్తితివో యిపుడైన దెలుప వయ్యా రామయ్యా ॥ఎ॥

అవనికి రమ్మని పిలిచిన మహరాజెవరో వానికి మ్రొక్కెద నయ్యా రామ ॥ఎ॥

వేదవర్ణనీయమౌ నామముతో విధి రుద్రులకు మేల్మి యగు
రూపముతో

మోదకర ధనమగు పటు చరిత్రముతో

ముని రాజ వేషితో త్యాగరాజనుత నీ ॥ఎవరి॥

ఆది 3 ౮

ఎవరితోనే దెల్పుదు నాలోని బాధ

కనగొనిన సదా భజన సేయు కార్యము లన్ని తీరెనయ్య ॥ఎ॥

గుణ సింధు సేవ గోరక కడు వానరుండై తిరుగ

గుణ మాయమా యోగంబు వీడి . . త్యాగరాజనుత ॥ఎ॥

పున్నాగవరాళి చాపు 3 ౯

ఎవరు తెలియ బోయేరు విచారము లేని పూజలు చేసేరు ॥ఎ॥

ముదమున పరుల రంజకుల కుప్పర సుదతుల కాంక్షించి తిరుగుచును
వల

ఉదరము నింపుట కొరకు బాల టేరు టేరు దిరిగి రంపరకు ॥ఎ॥

రోసన మర్యాద తెలిదు నిండు కాసంత గలిగిన దాని కన్నెటు నెందు

అసలే నీ యెడ గలుగ బోదు నీ వింవసుదు యెన్వ రో [illegible] యెంత

పెద్దలతో కల్లలాడి బుద్ధి లేని ధనికుల పొగడి

పెద్దలను మరి చాల బెండుడు బోధ్యులగాని పతి తులు
గాంచి

పన్నగమున శక్తి యుని దాని కల్లలాడు దొంగ భక్తి

ఇటువంటి వెట్టి విరక్తి నీను కన్నతండ్రి యుండి దాపెడ యుక్తి ॥ఎ॥

తొంగలు పెరుగుగ తెలిసి తమకు గతి యని ధ్యానించరుగాక

భూమిని రయాన [illegible] చేరక రాము త్యాగరాజుని ప్రేమ [illegible] ॥ఎ॥

మోహన. ఆదితాళ. 3 ౧౦

ఎవరురా నిను వినా గతి మాకు

సవ రక్షక నిత్యోత్సవ సీతాపతి ॥ఎ॥

రావణుండు మిన్ను దట్టిన విధముగ దేవతలు తపమొనర్చ

రాగా యిపుడు మరియొక దానము జేసి పరుల మనవిని వినుకొనవే ॥ఎ॥

రారా వనజ చరణ యామా పరాక నెనరుటౌ వారియమా రామా

త్యాగరాజనుత నీదు సమానము యెవరు నీ

రాకేందుముఖులైన శరచింత తీ నెంకు మాంపుర్యా శ్లైత మహామారి
వేచాన నవ పరదేశాన నవ మాకాంతమాన ప్రకాశమా॥ వ॥
రాజానికి గిరీశ్వర త్యాగరాజార్చిత తాండవాల్లర రామ
రక్షణము చేయరాజ బాల్యము సంకల్పముగ సుర భూజమాయె

పూర్ణచంద్రిక ఆది. ౩౧

ఏలీ యోచనలచే నీ కృపా యెందురా బలాఢ్య వారేవరా తెరా
నోటి మాట బొంకగ రాదుర ఆలకించి ఇలలలో మోంటి రక్షించవ॥ వ॥
మొండి శరాతలలో వెతలెది యొడనిండి మాటలుండే వాడనే
అందరిట్లు పాలించు వాడవని ఇంద మేతి నరుడ త్యాగరాజనుత॥ వ॥

గాంగేయభూషణి. ఆది ౩౧

ఎవ్వరే రామయ్య నీ సరి యెవ్వరే
రవ్వగ నాటి నాకముఖులను రంజిల రక్షించి వారెవ్వరే॥
మగవానికి సోదరుడని యెంచక భక్తి వెలిగించి పట్టి మెప్పు సగ
నగధర సుర భూసుర పూజిత వర నాగశయన త్యాగరాజనుత॥ వ॥

యదుకుల కాంభోజి ఆది. ౩౩

ఏ తావున నెళ్ళి తివె రామ యెందు కెంత గాలి॥ వ॥
సీతా లక్ష్మి భరత శతృఘ్నుల వాత్మజుల తో నాడే వాడు॥ వ॥
అబ్జభవులు తిరమున్న లడిగె నోరే అనుజుల తలదంపులన్నమాటే
శివ నవరత్నముల విలువలో చరణంబులను త్యాగరాజనుత॥ వ॥

కల్యాణి. ఆది ౩౪

ఏటావునరా నిలకడ నీకు. యెంచి చూడ నగుపడవు ఏమి
సీతా గౌరి వాగీశ్వరి యను శ్రీరామవనులందు గల్గిందా॥ వ॥
భూ కమలార్కా నిలవ చంద్ర లోకాలందు
శ్రీకరుడగు త్యాగరాజ కరార్చిత శివమాధవ బ్రహ్మాదులు
యందు గల్గింద॥ వ॥

అసావేరి ఆది. ౩౪

ఏ పనికి జన్మించితినని నీ వెంచవలదు శ్రీరామా॥ నే॥
శ్రీపతి శ్రీరామచంద్ర చిత్తానికి తెలియదా యోచనే॥ నే॥
వాల్మీకాది మునులు వరుల వినుత వర్ణించ రవినాథవంశ దీపనా
మేల్మి యనుండు సద్భక్తుల నెంచుదురే త్యాగరాజనుత॥ నే॥

అఠాణ త్రిపుట. ౩౫

ఏ పాపము జేసితిరా రామ నీకె పాటైన దయరాదా॥ వే॥
నీ పాదములను మనసున మొరలిడితి నీ పాటున విని విననట్లుండుదురా॥ వే॥
నాదరూపుడవని విని నెర్రె నాథ నిను నమ్మితి
నా దాపురమున నుండి యేలనన్నా పరంపక యుకాదకుండుదురా॥ వే॥
గారవింప దయరాదా నీకు గారవము జూపరాదా
ఈ రకముండుట మర్యాద నా కారత దెలుప వారెవ్వరు త్యాగరా॥ వే॥
రాజశేఖర సన్నుత రంగ త్యాగరాజ హృద బిసు భృంగ
రాజిత కరుణా పాంగ నగరాజ రాజిత నవమోహనాంగ॥ వే॥

౩౬

ఏమందునే యీ చిత్తము సహజము లలాని నమానమాని లంచేరు
శ్రీమంత్ర మైన మనవే రంగ రాశిపొంప నవ్యాపైన తెల్చురు నేటిది॥ వే॥
పాము సంబంధితత్వము బలుకుచు
కాముదాసులై కరుణామాలి మదిని
భూమిసంచరించి పొట్ట నింపుచును
తామె పెద్దలంటు త్యాగరాజనుత॥ వే॥

తోడి. ఆది ౩౭

ఏమని మాటాడితివో రామ యొవరు మెచ్చు విని దెల్పి॥ వే॥
తామరదళనయనుల తలదండులు

భామలు పరిజనులు స్వవశమౌట॥ వి॥

రాజులు మునులు సురారులు వరది

గాజులు మరి శూరులు శశిధరాదివ

రాజులలో బడినదు మను త్యాగ

రాజ వినుత నయ భయమున గముద్దుగ॥ వి॥

శహాన. రూపకము ౩ ౮

ఏమానతిచ్చెవో మేమెంచి నావో శ్రీ

నామాటల విన వో రామ నా తల వ్రాలశ్రీ మో॥ ఏ॥

యాశమాయుష్ప సద్భక్తియు యేకాంత చిత్తము

సుశరీరమొసంగె భాసుర త్యాగరాజనుత॥ ఏ॥

పధమ గాంగ రిగ రిస్స నిసరిస వీని దదపమ దనిసరి సరిగమ

పామదద్దా ధని సరిస నిన్ని దపమ పామ ధా। నిస। రిగమపామ

గస్సారిస॥

శంకరాభరణము ఆది ౩ ౮

ఏమి నేరమొ నన్నుబ్రోవ వెంతో భారమా నావల్ల

సామజ రాజ వరదుడని మును తెప్ప కీర్తి బలబాతెద॥ ఏ॥

దీనబంధుడని దేవదేవుడని మానవుడని ధర్మాత్ముడనుచు యాము

జ్ఞానఘనులు గుణ గానము సేయ ని

రాన జూడవు త్యాగరాజ వినుత నాపై॥ ఏ॥

ఆఠాణ. త్రిపుట. ౪౦

ఇలా నీ దయ రాదు. పరాకు జేసే వేళ సమయము కాదు

బాలార్కనిభముయు చేలసు జనకజ పాల శ్రీ రమాలోల విధృత శర

జాలశుభదకర కాలి వాల ఘన నీల నవ్య వనమాలికాభరణ॥ ఇ॥

రారా దేవాదిదేవ రారా మహానుభావ

రారా రాజీవ నేత్ర రఘువర పుత్ర

సారతర సుధాపూర హృదయ పరివార జలధి గంభీర దనుజ

సంహారదశరథ కుమార బుధజన విహార సకల శ్రుతి సారజలజ

రాజాధిరాజ ముని పూజిత పద రవిరాజ లోచన శరణ్యాతి లావణ్య॥ ఇ॥

రాజధర నుత విరాజ వంద్య దితపదాబ్జ జనకదిన కరగజరాజ నిజయ మృగరాజ నాదుపై

యాగ రక్షణ పరమ భాగవతార్చిత యోగీంద్ర సుహృద్భావిత ఆద్యంతరహిత

నాగశయన వర నాగ సుమదపున్నాగ సుమధర సదాగమోదవ సద్భక్త త్యాగరాజ నుత॥ ఇ॥

కల్యాణి. రూపకము ౪౦.

ఏవరమడుగుదు రా శ్రీ రామ॥ నిన్నే వర మడుగుదురా॥

పావనమగు నీ పాద భజనము జేయుల కెక్కు వాయె వరమే నవ దేవతల యందు వ్యాప్తి॥ ఏ॥

శ్రీ రఘువర సకలాధారక నీ మానసిక తారక మంత్రమల వర

సారసముల నామమున సారమగు దనవని సారతరపై రాగ్యము

సాకేతపుర సత్తతగతి కుమారుని పొందైనది॥ ఏ॥

నీలఘనాభా సదా కాలము నీ భక్తుల జాలమువలనగ నిఖిల

పాలన జేయు యువనీ పాలితగం ~~[illegible]~~ ఖలుంచే ఖలు మేలున గల సౌఖ్యము

బాలుడగు భరత పుత్తుని పొందై యుండగ॥ ఏ॥

నేమమే మములేవగాని ఏమము వలబగం భుముని ఖరకోయి॥

మోమునరకము గనగా తామరసనయన గుణధామ మనసు నరగ

ప్రేమరసము భరత సావిత్రి పొందై యుండగ॥ ఏ॥

మారజనావేదు మనసు దారిన నుసరించుచు నేర మెక్కమను

హారసుఖ పుణ్యులని మారణము సేయువారికి చోరక భంగపుల రా

నారి యగు సుమిత్ర కుమారుని పొందైనది॥ ఏ॥

పాలిభరత శరసమూహాసదానీను హృద్ధాముని నమరని

దుర్ధామనులను వాలి వారావనీ నే వను మొరనాలించుచు

మరచి సోహముసుఖము పై దేహాభిమానివై యుండగ ॥మ॥ శ
శరజగతిని గలసుఖ పంజి నిమని నిర్జర రాజపదంబునను
శరజన్మ వినడంగ మరారి వరదన త్యాగరాజ నీవందిక పేర్చెడు
రాజపదము త్రై తెలిసి వేడగాని ॥మ॥

శంకరాభరణము. ఆది ౪౩

ఏ విధముల నైన నాగాని నన్నేలుకోమన సుందరాకార
భావించి చూచిన యెల్లని నీ జాడ తెలుగగాని మెరెవ్వరు ॥ఏ॥
పావన రూప పరాత్పర నీ పాదసేవ మనసారని యుండు శూరను
నీ వలెగరుణానిధి యెవ్వరు బ్రోచిన దేవత లెవ్వరు రామ ॥ఏ॥
దీనదయాపర మూర్తి నీవని నే నెఱవ్రితిరా ఇదిగాక మ
దాన్య గర్వ విదారక నేను వదా నినువే డితి రామ ॥ఏ॥
సాక్షాత్కారము నీవే నీ దయకటాక్షము లేక వరబ్రతికి జగతి
సాక్షియైన జీవన జపవాయ యుతాంక్ష త్యాగరాజ పక్షయు తృతీ॥

కాంభోజి. ఆది ౪౩

ఓ రంగశాయి పిలిచితే - ఓ యనుచు రారాదా ॥ఓ॥
సారంగధరుడు జూచి కైలాసాధిపుడుగా లేదా ॥ఓ॥
భూలోక వైకుంఠ మిదియని నీలోన నీవే యుప్పొంగి
శ్రీలోలుడై యుంటే మా చింత దీరే దెన్నడో
మేలోర్వలేని జనులలో నే మిగుల సొలసి తిరుగవలెనా
త్యాగరాజ హృదయమున గల వెలసి త్యాగరాజ హృద్భూషణ ॥ఓ॥

ప్రతాపవరాళి. ఆది ॥ ౪౪

ఓ రజూపు జూచేది న్యాయమా ఓరఘోత్తమ నీవంటివానికి ॥ఓ॥
నీరజాక్ష మానను నేదాసులకు నీకెవరు చెప్పలుదెలవి ॥ఓ॥
మానమించుకైన నీకు లేదే వలచి మానినేకైన మెము కృప మా

దీన రక్షక శ్రిత పాలన సంతాన గాన లోల త్యాగరాజ నుత ॥ఓ॥

ఆరభి ॥ ఆది ౪౫

ఓ రామ యో రామ ఓంకార ధామ
ఓ రామ యో రామ యనువరించు ప్రేమ ॥
సామేలు నందరు నవ్వవట కాయ మీవు నితాంబుడు నికద నవాయు
నీకైన పాత్రై ననేవె యనుకొంటి తేరైన వశకు నిద్వేవత యనుకొంటి
ఆత్మకై యుక్తైన ఆదించ లేదు పరమాత్మ నీకని వలచి వనప్పై
శరజన్మ మెందుకు తెవరు దనకేల రాజీవ నేత్ర నీ దయరానిదిమేల ॥ నగాదు ॥
నేకంకింజితిగాని నివసనివము మున వికస్మైన కైన వ్రెల కుంటె నీకు
నీకెరగి యున్నాను నిజము నామాట నాశీల రామ పక్షవాన్యనస్థ
నేకంటె వారు న్నా నిరుపమ గాంభీర లోల శ్రీ త్యాగరాజాభివర్ణ ॥

ఆహిరి. ఆది ౪౬

కట్టుజేసినావు రామ బంధు ॥క॥
మట్టుమీరిన తనిస్తి దేవతా మతములలో ⟨220⟩ కరబడుదా....
మామతములను ల తెలుపుమున ప
తామసమాడుటాల యొప్పదను మనమతి మతి
కాముమతములకు పొందువనుకుని
మారకజనక త్యాగరాజు నేలా జారి ॥క॥

తోడి. ఆది ౪౭

కద్దనువారికి కద్దు కద్దని మొరలిడు పె... వారలు వేడబడ ॥ నాయకులు
ఒద్దంపు చెకికొట్ట చే వద్దగారు మొదవు జూడ
బుద్ధిగలిగి నట్టి మానవులే కానవేరు ॥క॥
నిద్దుర నిరాకరించి ముద్దుగ తంబుర బట్టి
శుద్ధమైన మనసుచే సుస్వరముతో

పద్దు తప్పక భజియించి భక్తపాలనము సేయ
పెద్దయ శాంతి నీవే త్యాగరాజ సన్నుతె॥క॥

40 ఆసావేరి. ఆది ౪౮

కన్నతల్లివి నీవు నా పాల గలుగగ గాసి జెందవలెనమ్మ
వెన్న యుండ నేతికి వెతలు బడుదురా త్రిపురసుందరి నమ్మ॥
ఎల్లవారి ధనములైశ్వర్యములు మరి యెక్కువ తైన నట్టి మిద్దెలన్ని
కల్లగాని గన్నవారలు గాంచు సుఖము సత్య యగుచును
ఉల్లమున నను బాగా తెలుసుకొంటిని యారకే ధనికులసంభాషణ
నొల్ల మాయలని దెలిపి దక్షుపై యురగము బుద్ధియును జెందవలెనమ్మ
పలుకు మంచి గాని బాంధవులు మరి బావమరదులక్కలన్నదమ్ములు
కలిమి జూచు వారు లేమిని కనుల గానరారు అనుచును
దెలుసుకొన్న వెనుక వారి మాయల తగల జాలనమ్మ మరేమి
కలను జూచి నీరంటు భ్రమని పోదురా ఆదిపురి విహారిణి నమ॥క॥
కనకభూషణము వెట్టి మరియు సింగము చేసి పాలు బోసి పెంచిన
తనువు సతము గాదు నిర్మల త్వమింకా తమాయను చును.
అనాదిన మొనరించు సత్కృతి యానిక నిఫలజన త్యాగరాజ రక్షకి
విను మన్నించి నీ వెవరి వేలుపుల వేడని యెంచుదురా త్రిపురసుందరి నమ్మ॥

తోడి. ఆది. ౪౯

కరుణ జూడవమ్మ కమలపైరి కళాధరుని కొమ్మ
ధరను సరియు జారకతే ఖంబనవనగర నాయకి ధర్మసంవర్ధని॥కరు॥
అనేక జగదాధారిణి నీవని మదిని నెరనమ్మితి గాని
మన్నింపవలె యని నీ మనసెంచ నీవద్ద నుంచు వేంత వేడు
దుని నా దుష్టిని నీ చాడి బాయ. నీదు దయకు పాత్రుడా
దునికు వలన యున్న సావసనజ ఫలనే విధుని భవద నిసంతతమ॥కరు॥

మదాన దెలయాక జోని వకర్మ విదాంరి నీవని నమ్మితి నే
పదారవింద యుగ భక్తి యిమ్మని దానవ మడికి తిని తారపతిమి
టిదార్ నీ మనసు దాచరాదు వరదాప్త మెకనసదా మొరవిడి ని
సదా చెప్పుల తావరు దాబాళ్ తురగ సదాశివ హింతే మదాన సతతము॥ధ॥
పరాశక్తి నా యెరాగ చిత్తము దావరాకు వీరవిత ముత్తదీ
ల్డారాదు ఇందునిభ ముఖ ఫలము శంకరార్ధవైభవి ఆర్త శరణి
పురారి పురుషు దురఘరాముని కి నాపురారికి నీవు రాజధరిము
ప్పరాన వీరెంచరాదు ఆను త్యాగరాజుని కనిదుద వరామ నతతము॥ధ॥

సారంగ - ఆది ౫౦

కరుణ జూడవయ్య మా యయ్య కామితార్థ రంగయ్య
పరమపురుష వినవమా పాలింటి వెల్పిధ నమా
వరవదయపురి లాల వర వెలుగ గి కరుణ జూడ॥కరు॥
ఎరదేసి కన్నుల చెలంగు నాభయు నాం.. కులతోను
సారి సఖుద్ద కుల తోపాటు జావరులతో నీవు వరవైభవమును
ఆరగించు వేళ హరి త్యాగరాజు నిపై.
సపాంమపదపమ రిగమ రిరి సని సరిస నిస సపాదపమరిగమ
పరిగమప దాపమ పాదనిస దానిసరిస గరిస నిరిస నిదాస నిదప
నిదపమ దదపమ రిపమరి సరి పాపు దాప పాంనిరిస గరి నిరి నిదప
నిదపమాదపని దరి సానిదపమ రిగమరిస॥కరు॥

యమున. ఆది.

కరుణ జూడవమ్మ కమలాపతే॥క॥
శరణము తే తగతి ముదిమరి వేడితి కల్యాణ వేంకటపతే నిరత
అవిరళ చిత్తము నీ నామము దప్పితే నేమని పలుకుదు సుమతే కల్యాణ వేంకట మునవిన్నతే॥క॥
పంతము లాడు తప దయుగాడితే శ్రీ
త్యాగరాజనుత
నమ్మితే॥క॥

కాంతుని పొందెటు స్త్రైము సామతి కల్యాణి వేంకటపతి నిరతము నన్నేలితే
దాదము బొతము విడివిడ నాడి తె నిక
ఖేదము తెంచకు సామతి కల్యాణి వేంకటపతి నిరతము నన్నేలితే॥
బాగ నన్నేలిన యాగి నినాతె
త్యాగరాజ వినుతాంగ వెలసిత కల్యాణి వేంకటపతి నిరతము నన్నేలితే॥

కేదారగౌళ. రూపకము. 1-2

కరుణాకరుడే దాశరధే కల్యాణ సుగుణనిధే
తరుణి గుణనిధి చరణ నివృవాదమారవి శ్రితజన శరణివంగు
వాడివి వినక యోచన చేసితి నా విన వయ్య శ్రీరామ ఓపరమపా
వన తారక నామా సుగుణ ధామా
జనక తనయా వదన చతురాంబుజ జనక జనక వచన సుపరిపా
లనము చేసిన వనజలోచన సనకనుత మాంధే నమము నీవె॥
సారమగు వరమంత వర్గము తో ననన్న కరుణాంబుతే నీదు తంత్రీరామ
వరము మోనీరదు యొందుకు వాడు
హరి గ భాధ పతే నిజరంగమా చరవరా తపర వరము గాంచిత
చరణ భక్తి వితరణామునగ నీ చరణా మదిశ్రీకర ధరాధిప॥
ధన మదమున నుండు జనులను నేను యాచనసేయరాని దు
వినుతి ఘుణా సాగరా సమీరజా — రాత్యాగరాజ
తనయాప్త విత ధనద నుత సజ్జన మనోహర ఘనరవసన్నిర
మాన సుబాలా వినదురా నాత నమ్మనీ దని వినతి జేసెద॥

దేవగాంధారి. ఆది. 1-3

కరుణా సముద్ర రామ కావవే శ్రీ రామభద్ర॥
శరణాగత ప్రాణ్త్ర శమన నిర్జిత మునినిద్ర॥
నాపాపము నాతో నుండు శ్రీపతి బిరుదు నే మ్రొక్కుదు

నిపాపృల కాపనో యొందరికి జలము త్యాగరాజ నుత॥

కీరవాణి. ఆది. 1-4

కలిగి యుంటె గదా కల్గును కామిత ఫలదాయక
కలిగి యుంటె నెమి యుగకా నినాద కెంటె
జలము నీ యుక నాతలను జక్కని వెలిత॥
భాగవతాగ్రేసరులగు నారద ప్రహ్లాద పరాశర రామదాసులు
బాగుగా శ్రీ రఘురాముని పదములు భక్తి జేసిన రీతి త్యాగరాజ వినుతుడా
నిక్కపుడు

కుంతలవరాళి. ఆది 1-5

కలహరులకు ముదితులకు దెలుపుమి ఫలమువలదా
ఇలను వెలయు వరవృష రాజుల కథ కాలమున దెల్పుదును నంద ముగనే॥
దారసుతుల కొరకు ధనములకై యూర పేరుకై బహు పెద్దతనముకై
పోరెకు భక్తవేసము గొనువారికి తారక నామ త్యాగరాజార్చిత॥

కల్యాణి. ఆది. 1-6

కారు వేల్పులు నీసరి కారు వేల్పులు
కారుకాల కర సంభా కాంతర మైన వల్లూగా నినా॥ కారు॥
నిలిచి కి దీపముల రీతి కాంతి తో కాలువల రీతి త్యాగరాజ నుత॥

కాపి. రూపక మిశ్రము. 1-7

కాల హరణ మేల రా హరే సీతారామ॥
కాల హరణ మేల సుగుణ జాల కరుణాల వాల॥ కాల॥
చుట్టి చుట్టి పక్షులెల్ల చెట్లు వెదకు రీతి భువిని
పుట్టి పట్టి నీ పదముల బట్టు కొన్న నన్ను బ్రోవ॥ కాల॥
పొందదగిన వెంత దనుకో యన్న భావితా్యగ రాజ రీతి
తెలిపి యున్న నీవే గాక వేరు వెవరున్నారు బ్రోవ॥ కాల॥
ఇష్టదైవము నీవలెనంచు నెంతో వెలనమ్మినాను

కర్మమా త్యాగరాజు కామితార్థము లొసంగవే ॥కాలు॥

తోడి. ఆది ౫౮

కొలువమరెగదా కోదండపాణి ॥కొలు॥
నలువకు బలుకుల చెలియకు రాణికి
లలితకు సీతకు లక్ష్మణుని కరుదైన ॥కొలు॥
వేకువ జామున వెలయుచు తంబుర
చేకొని గుణముల చెలువొంద బాడుచు
శ్రీకరునికి శ్రిత చింతామణికి
ఆకలి దీర పాలారగింపజేసి ॥కొలు॥
వినవయ్య సరిపొద్దు వేళకా సాధునికి
జనులెల్ల బన్నరు పొన్నము గాంచి
ఘనునికి దివ్య భోజనము పెట్టి త
మ్ములి విడెము సంగుచు ముదమున సమర్పించు ॥కొలు॥
భాగవతులగూడి బాగుగ భజనయు
రాగములచే దీపారాధన మొనరించి
వేగమె శ్రీహరి నిదురయ్య బవళించి
జోగొట్టి త్యాగరాజు సుముఖునితో ॥కొలు॥

భైరవి. ఆది ౫౯

కొలువై యున్నాడె కోదండపాణి
తొలుత కర్మమునాద భూతావళులు రారె తోయజ పారిజాతము
శీనరేశీయ
మానసురంజిల్ల సురపతులు యజించువారల కొలువై తెయినవారు
కనకశలాక నగరు శ్రీకాంత తోను త్యాగరాజునుతుడు ॥కొ॥

దేవగాంధారి. ఆది ౬౦

కొలువై యున్నాడే కోదండపాణి ॥కొలు॥
సలలిత సుమతులై సొగసుకు శిఖలై వలపుచు కోరివచ్చి సేవింపరా॥
భువనకళ ఖరతాదులతో మించినై వేద్యంబులు
జనమ్మున మెరుగ కొంగింప మరి మృగనోర్లు గైరు
కవళ పరిమళ సింహాసనము లనుభవించి పరాకృతమైన
సనకసనకముల చే సంతోషించి శత్రుల భావించి ॥కొలు॥
వరమగు మాస నలపరిమళింప సన్నిధిలో వెలిగెడి
సురవారసతుల బాగ నటింప ఆదిగానకపం
శరనారదముల తెల్లమాటింప యెంతెంతో నేర్చిన
సురపతి వాగీశుల సేవింప మౌనులకరింప ॥కొలు॥
ఉడురాజముఖుండు శేషశయ్య మైని ఇలంగగని
మృదమునామొరి సుగంధము యెవ్వ నమ్మిన వారలకే
కదకొంట ను కోరిన వరమీయ త్యాగరాజు నేనరవ
ఆదుగ దొరకు మండపులనంత యుత్రేరావు యయ్య ॥కొలు॥

బిలహరి. ఆది ౬౧

కోరి వచ్చితి నయ్య కోదండపాణి నిను నే ॥కోరి॥
చూచుటకు నెంతో సుందరమూర్తి వనుచు ॥కోరి॥
మెండుగ నామములచే నిండు కుండవటంచు ॥కోరి॥
రాజాధి రాజు త్యాగరాజు నీ వాడనంచు ॥కోరి॥

ఖరహరప్రియ. ఆది ౬౨

కోరి సేవింపరారె కోరికెలీడేర
శ్రీరమణి కారుకోనే వ్యారి సుందరేశ్వరుని ॥కోరి॥
సురులై బంగారు విరులచే పూజించగ భూసురులు సన
కాదిమునీ

వరాలు నొసంగే శివుని చెప్పినవి కాంబులై యుండె శ్రీపతు
ఘుందారున్నా
యుకె వరు నిత్రి త్యాగరాజ వరదుని పరమాత్ముని తారు నిహే॥

శంకరాభరణము ౬౩

గత మోహాశ్రిత పాలాద్భుత సీతారమణా॥ గ॥
నత సారస భవ మానవ విధినుత॥ గత॥
శరజానన కరుణాకర పరమేశ విశరణా॥ గత॥
కరి కలిత శరవంపతి మిర భాసుర సుగుణా॥ గత॥
వినతాసుత మసరంగ మునినిర్జిత చరణా॥ గత॥
వరమానస హిత కర పాలిత త్యాగరాజ॥ గత॥

పూర్వకల్యాణి రూపకము ౬౪

జ్ఞానమొసగరాదా గరుడ గమన వాదా॥
నీ నామము చే మది నిర్మలమౌనది గాదా॥
పరమాత్ముడు జీవాత్ముడు పదునాలుగు లోకములను
నరకిన్నర కింపురుష నారదాది మునుల
పరిపూర్ణ నిష్కళంక నిరవధి సుఖదాయక
వరత్యాగరాజ సహిత వారము నీవనుచు జ్ఞానవ॥ జ్ఞానవ॥

శహాన ఆది ౬౫

గిరిపై నెలకొన్న రాముని గురితప్పక గంటి శ్రీరాముని॥ గి॥
పరివారులు విరిసురటుల బట్టి నిలబడి విసరుచు కొలువ సరసుని
విలువగ॥ గి॥
పులకాంకితుడై యానంద (ఆశ్రుత రువుల) నించుచు మాటలాడవలెనని
కలవరించగని పదిపూటలపై గాచెదనని త్యాగరాజ వినుతుని
॥గి॥

సురటి ఆది ౬౬

గీతార్థము సంగీతానందము నీతావున జూడరా ఓ మనసా॥
సీతాపతి చరణాబ్జము ఇడుకొన్న వాతాత్మజునికే బాగ తెలుసురా
॥గీ॥

హరిహయ భాస్కర కాలాది కర్మములను మతములను
మర్మములనెరింగి
హరిహర రూపుడౌ హరిహయ వినుతుడౌ
వర త్యాగరాజ వరదుడు సుఖిరా॥ గీ॥

౬౭

గారవించక యుటువంటి గుణనిధెల యనుకోలుకరుకై నేయున్నదరా
గగాంగనముల
గాలిచి వ॥ గు॥ తమ్ముల తడవ దూరదా యందిడాదగులుబిని
యుంచెదరు బూడిద కరుణతో మనసునంటు గాం బౌయౌమం
దనుచు వాత్మ బాధ చెప్పి కపటు త్యాగరాజు చింతవ॥ గు॥

ఖరహరప్రియ ఆది ౬౮

చక్కని రాజమార్గములుండగ సందుల దూరనేల ఓ మనసా॥
చిక్కని పాలు మీగడ యుండగ ఛీ యను గంగా సాగర మేలే॥ చ॥
కంటికి సుందర తరమగు రూపమే ముక్కంటి నోట చెలగే నా
మమే త్యాగరాజు
ఇంటనె నెలకొన్నదిది దైవమే ఇటువంటి శ్రీ సాకేత
రాముని భక్తిమా॥ చ॥

హరికాంభోజి ఆది ౬౯

చని తోడితేవే ఓ మనసా॥ చ॥
కనికరంబుతో కనికరము జేకి కాలము సుఖమున భుజించవే
గమనా
పతితుల బ్రోచే పట్టాభి రాముని పరమార్థ పాశ సత్కృతి వినుచిని
ధృతి నిశ్చిత వేతలంబు వారిని ధురి కుము త్యాగరాజ హృదయాలు॥ చ॥

ఆది ౭౦

చలమేల రా సాకేత రామ॥
వలచి భక్తి మార్గముతో నినుపూజ వర్ణించుచున్న నాపైని॥ చ॥
ఎందుబోదు నే నే నే వినే యమునిను తొత్తు నే మొరబెట్టు
దానే
దండనలేక బాధల బాపవే నా త్యాగరాజ వినుత తాళ
గజాలరు॥

శోగవారాళి. ఆది ౬౧

చల్లగ నాతో బల్కి మీ రామ సారసవదనా సింధు సంతాన ॥చ॥
ఉల్లమునను నీకే మరుల కొన్నాను ఉరగశయన సౌఖ్యము తెలుపరాదా ॥
నిరవధిపర మశరీర నిఖిలాధార పరకామినీ దూర సాకు. దార
సరసిజనేత్ర శ్యామలగాత్ర వరత్యాగరాజ హృద్వారిజమిత్ర ॥చ॥

ఆరభి. ఆది ౬౨

చాల కల్లలాడుకొన్న సౌఖ్యమేమిరా
కాలము బాగనుండదు నిలుచును కల్యాణరామ నీతో ॥చా॥
తల్లి తండ్రి .. తక్కిన బంధు మేలరా యని
పలుమారు విన్నెన్నో బాసలు చేసి
ఇలలోని పరివారలలో నెంతో బాగుచేయబడ్డావే
ధ్వజతో బల్కు చెప్పి. త్యాగరాజ వినుతా ॥చాల॥
సస్సాదప। పాపమగరి। మగరి। సరిపధా। పరిమపధ। సరిమప
దపద। నీమగరి। సపరి। ధధప। మపధసరి। దసపధప। మప
ధ। రిమప। సరిమపధ ॥చా॥

మనుకరి. ఆది ౬౩

బంటు రీతి నీవాడే యెముడు బంటు రీతి నీవాడే
సంతోషముగా జనాలెల్ల సర్వజన చేయుట చూచి ॥బం॥
కాలపాశధర భటుల జాలములు ఖూచి మరి నీ
కేలు పాలముల తీగే కాలమా యనే యనుచు ॥బం॥
వారిధి శిక్షింప జేయు త్తార కుంభముని రీతి
ఘోర నరకాంధులకే తారక నామము దలచి ॥బం॥
దారి తెలయతేక తిరిగే వారత్తైనా జాలుమంటి
సారమతి త్యాగరాజు సంకీర్తనము బాడేరనుచు ॥బం॥

చిన్ననాడె నా చేయి బట్టితివి ॥చి॥
ఎన్నరాని ఊరడిగములకై కాని యెంతో నన్ను పాలనవమసేతువు ॥చి॥
ఇట్టి వేళ విడనాడు దాము నను చూచి వేలు కొందు మవి యెంచి
గుట్టు బాత్రమవే సంగుబ వారి నిధి గింపవు దైవ నాకా తెలియ త్యాగరాజను ॥చి॥

కుంతలవరాళి. ఆది ౬౪

చెంత నే సదా యుంచుకోవయ్య
మంతుకెక్కు శ్రీమంతుడౌ హనుమంతు రీతి గాత్రి కాంత ॥చెం॥
తలచిన పనులను .... నే దెలిసి తలతో నడచి సంతసిల్లుదు రా
పలుమారు బల్కిపని లేదు రామ భరతుని వలె త్యాగరాజనుత ॥చెం॥

..... ఆది ౬౫

చేతులార శృంగారము చేసి చూతును శ్రీరామ
సేతుబంధన మరకతే సరసీరుహాక్ష వాదులు పొంగ దనా ॥చే॥
మెరుగు బంగారందెలు బెట్టి మేటి యొప్పగ వలువ నగట్టి
సురతరు సుమ మాలలు బిగనిండ జుట్టి సుందరము గు వెనుమున వమ్మడం బెట్టి ॥చే॥
వెలలేని కుందనపు గజ్జెలు గూర్చి ముద్దుగ నుదుట తిలకము దీర్చి
అలకల పయి రవి రేకయును జార్చి అందమైన విన్నరమును వహర్చి ॥చే॥
ఆణిముత్యాల కొండె వేసి హాయిగ పరిమళ గంధము బూసి
వాణిపు రతిచే విసరగ బాసి వాసియనుచు త్యాగరాజ .. సాసి ॥చే॥

రీతిగౌళ. ఆది ౬౬

చేర రావదేమిరా రామయ్య ॥ చేరరావదేమిరా॥
మేరగాదురా యిక మహా మేరు ధీరా శ్రీకరా ॥చే॥
తల్లి దండ్రి లేని బాల విధాన నాడు కోరు రీతి
పలుమారు వేడుకొంటే పాలించరాద
వలచుచు నేను నీదు వలవ నారమిదమున

దలచి కరగగా జూచి త్యాగరాజ పన్నుత॥ చే॥

తోడి. ఆది. ౭౮

చేసినదెల్ల మరచితివో ఓ రామ రామ॥ చే॥ పదనిసాగిదప
ఆసకొన్న జీవి నన్నల యించుటకు మున్ను॥ చే॥ దనీరి నిదనిద
అలనాటి భక్తురాలు యానుచున్నాడు॥ నిపనీదప మనిధమ
పాలుమారక రనిజ పాలు నిచెలమి యను॥ చే॥ గధమాగరిప రిరిని
భాషితప్పకను విభీషణు కాంతకాతి॥ దారిస నిధామగరి సాస
శేషు డగుతమ్ముని పోషించు మౌని రాజ॥ చే॥ నిధాగరి నిధ
రామంత్రే త్యాగరాజ ప్రేమ వదన సీతా మగమ॥ చే॥
భామ మాటలు దెలిపి భీమాత్ముని నే యబ్రహ్మ॥ చే॥

సావేరి. మిశ్రము. ౭౯

జయ జే సీతారాం జయ జే రఘురాం
శరణాగత వత్సలాంగ మం సాంప శమత్పురుష న మిన్నా తీవమ సాం॥
పరిపూర్ణ కారుణ్యా పారావారాసుర మనునిజన యోగి గణపరిమాణ॥ జ॥
నీమర్మ మెరుగ బ్రహ్మాదులవశమా రామ చంద్ర నిజ దాసప్పవశమా॥
చరహర దానా ధరాధిప కారా శశిముఖి సాక్షినింకప రాణా॥ జ॥
కావ వానము సత్పి వానం వఘునమా సామంటి దీనుని బాల్రమోటఘనమ్మా॥
నీవె దైవమని నెఱ నమ్మి నాను దేవ నీకు నాదుమే నమ్మి నాను॥ జ॥
ఆఖమూఖ పాలన నే త్యాగరాజాత్మజ పాలిత త్యాగారాజా॥ జ॥

౮౦

జానకీ రమణ భక్త పారిజాత పాహి సకలలోక శరణ్యా॥ జా॥
గాన లోలఘన సమాన నీ సాల కరుణాల పాలసంగా శీలజా॥
రక్తనళిన దళ నయన కమనీయా ననమూక్కు రక్షపొల
భక్తయారదుర్లభమహగమ ఖాలపంఖవదన త్యాగరాజ పాల॥జా॥

తోడి. రూపకము ౮౧.

తప్పి బ్రతికి పోవ తరమా రామయ్య కలలో॥
ముక్కున విషయుతాటకమను మనుగక దృఢమన్న॥ త॥
కంచు మేనదలు లోహ కనకములను జూచి విశ్వ
పంచమను ఉయిల సెంచులను చు యెంచి యే యండచనిమన్నా॥ త॥
సంగనాచులపొంవవ యుంగ వస్త్రములబాగంగ
ముంగారు చుల కాంని యంతరంగ మను నను యానించక॥ త॥
జాజి మల్లె మందార సరోజ ములను మనసార గపూజింపగ
రాజిపదము చే త్యాగరాజు నుతుని పూజించక॥ త॥

బేగడ. ఆది. ౮౨

తనవారి తనము లెద తారకాధి పాన నావన॥ త॥
ఇనవంశ రాజులకే గురు డామిము తెలుపు నైన గలదా నాదుపై॥ త॥
పేరవేర బిలచి హరవములప్రేమ మీరా మీరారంసంగ లేదనాద్వైపై॥
అల నాడు ఫలములారగింపవేళ బలు వానరుల ముఖంబు ముంచి తేద
రామరామ రామ రక్షసేయ లేద తాముసంబు వేవే త్యాగరాజు నీపై॥ త॥

ముఖారి. ఆది. ౮౩

తలచివంతనే నా తనువుకై తే జిల్ల నెరా॥
జలజవైరిధరాధి విధీంద్రుల చెలిమి పూజలంది నానిమనే॥ త॥
కోటి కి గట్టు తగిన నీ తేలలు మూట కైకొనిన వేదుగంజామున
కోటి మదనలావణ్యము తైన సాటి గాని నీ దివ్యరూపంబున॥ త॥
విద్రోలాంసవారకాంత శ్రీరామ ఖదలి నీలజా సురథ సంహార సార
చిదలి ద్రిని దీర్చే శక్తిని విఘ్రుందాలయమ తమచరితమున్నవి॥ త॥
పాదవిజితముని తరుణి శాప మోద త్యాగరాజనుత ధరాప
నాద బ్రహ్మ నంద రూప వేదసారమౌ నామధేయమున॥ త॥

రూపకము ౮౪

తులసీ దళములచే సంతోషముగా బూజింతు ॥ తు॥

పలుమారు చిరకాలము పరమాత్ముని పాదములను ॥ తు॥

సరసీరుహ పున్నాగ చంపక పాటల కురవక కరవీర మల్లికా సు

గంధ రాజ సుమములచే

... యొకపరి యీయము ధర్మాత్ముని సాకేత పురవాసుని

శ్రీరాముని వర త్యాగరాజ

నుతుని ॥ తు॥

ధేనుక ఆది. ౯

తెలియలేరు రామ భక్తి మార్గమును ॥ తెలియ॥

ఇలనంతటను తిరుగుచును కలవరించేరు గాని ॥ తెలియ॥

వేగి లేచి నీట మునిగి భూతి పూసి వేళ్ళెంచి వెలికి శ్లాఘనీయు

యుక్తి

భాగ పైకము జాలలో లక్షై దేంత్తగాని త్యాగరాజ వినుత ॥ తె॥

పూర్ణచంద్రిక. ఆది ౨౯

.. రామచింతనతో నామము సేయవే ఓ మనసా ॥

తలపులన్ని నిలిపి నిమిషమైన తారకరూపుని నిజతత్త్వముల

నం ॥తె॥ రామాయని చపలచిత్తులు పలికేరు .... సూనుని మేళమున

కుపేరు నిజ తారకల్ల వేరు

అలుదవా వాగీశ్వరునికి పేరు నిజ యదునగల్లు మ త్యాగరాజనుత

బిలహరి. రూపకము. ౨౯

తొలి జన్మమున నే జేయు దుడుకు దెలిసెను రామ ॥ నే ...॥

ఫలమేమి యరచే తేప్పంటి కద్దు మువతెను ॥ తొ॥

.. సైరుల వెంట రమ్యా వేళ వలమొలతు రామ్మయ్యాన్న పలుకు

. గరయున త్యాగరాజ పాపము తోన సాకుపుణ్యాము వెలగు

నవెను ॥ తొ॥

బలహంస. ఆది. ౨౮

దండము పెట్టేనురా కోదండ పాణి ఖూడరం ॥ దం॥

అండజ వాహ మార్తాండ చంద్రలోచన కుండలిశయన ప్ర

.. కాండ ప్రతిష్ఠ కాంతాలక వినమత్కృతీ. మార్కండ నాయక నీకు ॥ దం॥

.. వారు వీధి వారు వారికి జాతి వారు వారు వారి బిడ్డ క్షాత్ర వర్త్యా

గరాజార్చిత నీకు ॥ దం॥

సాయకి. ౨౬

.. బ్రతుకేమి దాశరథి రామ కరుణించుపరంధామ ॥ బ॥

... సుకరాత్మైన యామవసుధ వేలన గాని ॥ బ॥

రాజాధి రాజ రతిరాజ శాతలావణ్య పూజ జపములవేళ సాం

దుగానెదుట

... కాంతిరంగ మర్మమును దెలిసి రాజ ధీరుడగు త్యాగరాజనుత

నీటు ॥ బ॥

సావేరి. ఆది. ౨౦.

. ఏక వేదితే దయం రాదేమొ శ్రీరామ

కరి ధనములుగల్గితే కరుణించి బ్రోతువేమొ ॥ దరి॥

అల నాడు నిర్ధనులైరి బాలుల బూచి బ్రోచితివి గాని

వలచి పదముల నమ్మితే దరచియ్య లేవెనా త్యాగరాజనుత ॥ దరి॥

ఆర్కమనుచు జిల్లేడు తరువు పేరు. మర్కట బుద్ధు

లెల్ల వేరు. ఆరుకనుచు భాసకురునికి పేరు. కుతర్కమనే

అంధకారమందురు.

శుద్ధ సావేరి. ఆది. ౨౯.

దరిని దెలుసుకొంటి త్రిపురసుందరి నిను శరణంటి ॥

మరుని జనకుడైన మాధవ శరధరకుమారుని సోదరి దయాపరి

ఆది ॥

అంబ త్రిజగదీశ్వరి ముఖజిత నిరుబింబ యామిపురమున

నెలకొనియున్న

కాంబ బరినమ్మిన వారికభీష్ట వరము లొసగు దేవలోకర్త్రి

అంబుజభవ పురుహూత సనందన తుంబుర నారదులందరు నీదు
డంబున గోరి సదా నిత్యానందాంబుధిలో తేలుచుండే॥ వ॥
మహదైశ్వర్యమొసగి తొలి కర్మగహనములను గొట్టి బ్రోచుతల్లి
గుహగజముఖ జనని అరుణపంకేరుహ. యుతే యోగి హృత్సదనే.
ముహుర్ముహుశ్చలత్తటి యే నీ చక్కని మహిమాతిశయముల చేతనాయా
మహాల .మునిగణములు ప్రకృతి వికృతులయు నిత్యానందులైన...
రాజతనయ వందిభూషణ మదగజ రాజగమని లోకశంకరి దనుజ
రాజగురు విధిహరిసేవిత ధనకే ఇష్టఫలమొసగ నుగొంటిని
ఆ చిన్నమొదలు పెద్దలంతమున దిలాలో వేలుపమే ముక్తిమార్గమనుకొని
రాజశేఖరుండగు శ్రీత్యాగరాజు మనోహరి గౌరి మాతల్లి ॥వర॥

తోడి. ఆది. ౬౩

దాశరథే నీ ఋణము దీర్ప నాతరమా పరమపావన నామ॥దా॥
ఆశదీర దూరదేశములను ప్రకాశింపజేసిన రసిక శిరోమణి॥దా॥
భక్తిలేని కవిజాలవరేణ్యులు భావమెరుగలేరని కలలోనెంచి
భుక్తి ముక్తి గల్గునని కీర్తనముచే బోధించిన త్యాగరాజ కరార్చిత ॥దా॥

ఆది. ౬౩

దాశరథే రామ॥
ఆశరణ శరణ పాదా శరగివరద శశివదన యనిశేశ ఘృణికర॥దా॥
సరసిజనాభ ...... వరభక్తలాభ
పరిచరణ తేజ పాప వినాశ ధరణిసంకాశ త్యాగరాజేశ॥దా॥

హరికాంభోజి. ఆది ౬౪

దినమణి వంశతిలక లావణ్య దీనశరణ్య
మనవిని బాగుగ మదిని తలంచితే చనవున నే బాలు గెంటాలుచే
సర్వవినుతా నను సంరక్షింపను గర్వము లేలే గొంచువారెవరే

నిరవధి కాలగుణ నిర్మలకర ధృత శరవత త్యాగరాజ సర్వసర్వేశ
దికుంటే దనుజ దెలిసి ననుబ్రోవుము గురుశివరావు కర్త్వవనుడి (చేవా)
జతి యున్నదెల్ల మరతుమా శ్రీత్యాగరాజుని భాగ్యమా.

ఆరభి. ఆది

రారా రఘువీర రావెంట రారా
అనుదినము. నిను నెనరున గనుగొని ఆనందమాయె దయాళో
సకలముల్లోనులు గొలువగ నెన్నిధి యని చల్లనాయె దయాళో
కనగొని భవమును బారలక విడిబొగ్గవమా జూడ దయాళో॥రా॥
సుముఖ మానను తిలకము చెలగగ గని బాంకురినాయె దయాళో॥రా॥
వేలు.. వెడుదురు విషయాచే యువము తెగబాయె నాదయాళో॥రా॥
దశరథ తనయ శుభచరిత పోఅంత త్యాగరాజ దయాళో॥రా॥

హిందోళవసంతం

రార సీతారమణీ యమనోహర॥రా॥
నీరజ నయన ఇక మిద్ది రాదీరముగల॥రా॥
సారెకు నుదుట మెరుస్తూ తిలకము దిద్ది
. రత్నమైన ముత్యాల హారములు నీకిచ్చెద॥రా॥
బంగరు వలువను ప. బాగుగ .. మరి
శృంగారించి నీవె షికాంగి......
యోగముని పలు యను రాగముగానివేరే
హొగడి యొవరు శ్రీ త్యాగరాజనుత॥రా॥

ఆది.

ఆడమోడి గలదే రామయ్య మాట॥ఆ॥
తోడు నీడు నీవె యనుచు భక్తితో గూడి పాదములబట్టి నామాట॥ఆ॥
సమస్త లన్ని తెలిసి శరరాంకుడై సదయుడౌంకుచ సంభవుడుమై

. బతిమ్మని బల్కజేసితివి గక నం త్యాగరాజ పాలితవాయుజా॥

ఆసావేరి. ఆది.

లేకనా నిన్ను జుట్టుకొన్నారు. ఏకహృదయులై నిత్యానందమ్ము నొందే॥
శ్రీకర కరుణాసాగర నిరుపమాకృత యాశ్రిత చింతామణి నీ యెడ
సౌందర్యవతులౌ సఖులు సీతమ్మను సౌమిత్రికి నను కోమల కాండల సుఖ వనుల తే॥
సుందరము భవమున సుభవము భరతునికి సుఖించ రూపము దురుసు అవురిపుఘ్నులిద్దరు
చరణయుగములందు సుఖము పవనజునికి వరగుణ త్యాగరాజ వరదానందము॥ లే॥

సాహన. ఆది.

వందన రఘునందన సేతు బంధన భక్త చందన॥ రామ॥ వం॥
శ్రీదమా నాతో వాదమా నే భేదమా యిది మోదమా రామ॥ వం॥
శ్రితి నిన్ను కోరితిని శరణంటిని రమ్మంటిని॥ వం॥
కంటిని వేడుకొంటిని బిమ్ము
... భక్తి వీడను వారలవేడను ... రామ॥ వం॥
... పరమాత్మ బాల్య పరమా రామనామము॥ రామ॥
కేవలము దివ్యనామము నిత్యనేమము రామనామము రామ॥
రమ్మని వరమ్ము యిమ్మని వేగ రమ్మని తనసొమ్మని॥ రామ వం॥
వేగరా కరుణాసాగరా శ్రీత్యాగరాజ హృదయసాగరా॥ వం॥

[illegible] ప్రియ. ఆది.

వద్దనుండరాదే
అద్దపు మోమున ముద్దు నివ్వెత్తి యనుచుండితే బాగ॥ వ॥
కొలికలతో ఆడించెదవుతే నీ కామనను
దూరి దేలయను ద్రైవమునే వసుమి త్యాగరాజ హృద్యోద్యాన
నివాసా॥

ఖరకిషి వాహన వారిజలోచన॥
కురుసంత సుఖత కుసుమ శర యుదాశారి జభరించు గభారి
సుర వంత పొద సంగ కుమార లాంతర కమార వజ్ర సురధుని
వరతాసందన శ్రీరామశ్రీ రఘువీర భాగినే యుష్మ మందార కర త్యాగ
రాజార్చిత॥ వ॥

కేదారగౌళ. ఆది.

వారిజ నయన నీ పాదముననేను వారము నమ్మి బాల్యవు
సలిల ఫలములకు వేల్పుల దొంచిన అలవాడను దూ నమ్మ.... ॥వా॥
పరివారులు ఈ ధరలో నవ్విన పరి........
కృష్ణ వసు కాంచి యిష్ట వసు కానీ దుష్ట దనుజ నమ్మ మురిసెనుగాని॥ వా॥
సొంపుల నింపు మొంపిన నేరము శ్రీపతి నీ దలచు తనే గాని॥ వా॥
ఖ యాతముల ఖూపిన భయ కరమా యు మాయ ముగు ధనము వ్యాయ
మ్మై చూచిన పో,
బంగారు నీవే భాగ్యము గాని రంగశాయి త్యాగరాజ వినుత సరి॥ వా॥

బిలహరి. ఆది.

వాసుదేవ వరగుణ మామ॥ వా॥
వాసవ హృదయ నివాస చిద్విలాస॥ వా॥
మునిజాల సుజన పాల॥ వా॥ సాగర శయన
నీరజ నయన భవ సాగర తారక॥ వా॥
భాగవతప్రియ త్యాగరాజార్చిత॥ వా॥

వినతా సుత వాహన శ్రీరమణీ మనసాకర్ష హృంజించెదరా॥ వి॥
వినసొరకు ఘడనిబ్రహ్మ కేశవ మనమున నే శే జీవన మోతే॥ వి॥
మత ఖేద మనే శకతార్కిక సమ్మత వాకుల బలుకుటసుఖమా
క్షితిలో సత్సంగతి గానరాక త్యాగరాజ వరదా॥ వి॥

దేవాది దేవ సదాశివ దీనబాంధవ సుబోధ శర దాచనయన

దేవకి పితామహ భ్రుజ్ఞ శమా దివిగంగ భరనాగ మాంకరణ
జీవ చంద్రకళాధర నీలధర ఖామ కోటి సంకాశ శ్రీకనుత
భవ భయద భక్తి నీదే భావ దీన బంధూ భర వాస వరద త్యాగరాజనుత

బిలహరి. ఆది. ౫౬

దొరకునా యిటువంటి సేవ॥ దొ॥

నెరు. వల్చి తప నొంవరించిన భూసురవరులకైన సురులకైన॥
తుంబురు నారదులు గానము సేయగ
అంబరీషముఖ్యులు నామము సేయగ జాంబులు మయి
జంభాధిపులగు సురపారిషదులు నాట్యమాడగ
అంబుజభవ పాకారులు విరుగ చలన వ్వ యు చరుదావ భూలఖాంగ
అంబరవాసస మాల కరకంకణంబులు ఘల్లని వెసరగ మాజిహా
రంబులు కదలగ మాచే ఫణి తల్పంబున నెలకొన్న హరిని గనుగొన॥ దొ
మరకతమణి సన్నిభ దేహంబున మెఱుగు కనక చేలము శోభిల్లగ
చరణ యుగన భావజ కాంతుల చందురు కిల్లల నేగిరా
వర నూపురము వెలుగగని కర యుగము వజ్రపు భూషణంబు మెరయ
ఉరమున ముక్తా హారము మెరయ .... కుండలంబులు
చిరునవ్వులు గల వదనంబున మంగళము ద్దం పుత పాలము ముద్దుగు
దివ్యఫాలంబున తిలకము మెరసే విలాస వ్యాపి దిశ నిగనుగొని॥ దొ॥
వాణుల సగుజ రశాంతము పులకు పొంగ తరము గాక నే ద్రుమంసి నిలవగా
శ్రీ మాతపి నక్షు తోడ్తు మయిని చెలువొంద కొలువుండగ
కామిత ఫల దాయకే యెకా సీతా కాంతుని గని యుపొంగగ
రామబ్రహ్మ తన యుండగు త్యాగరాజనుతుని తో.. యుబొంగ
రాముని జగదాద్ధార మూని పురంధ్ర భీముని శ్రీగురు తీతుని పూర్ణ
చిన్ని యరూపుని సద్గుణ ధాముని కన్నులార మది నిత్య నుగొన॥ దొ॥

ధన్యాసి. ఆది. ౬౨

ధ్యానమే వరమైన గంగాస్నానమే మనసా॥ రామ॥
పానము నీట మునిగి మునిగి లోన వంచన చాల్పినావా మనసా॥ ధ్యా॥
పరధన నారీమణులను దూరిపర నిందల పరహింసల మీరి
ధరను తెలియు శ్రీ రాముని గోరి త్యాగరాజు తెలుసు కొలన్న రామ॥ ధ్యా॥

ఆభేరి. ఆది. ౫౮

నగుమోము గనలేని నా జాలి తెలిసి నన్ను బ్రోవ రాదా శ్రీ రఘువర నీ॥
నగరాజ ధరనీదు పరివారులెల్ల ఒగి బోధన చేసే వారలు గారే అటులుండదురా నీ॥ న॥
ఖగరాజు నీ యానతి విని వేగ చనలేదో గగనానికి ఇలకు బహు దూరంబనినాదో
జగమేలే పరమాత్మ యెవరితో మొరలిడుదు వగ ~~జూ~~పకుము తాళను నన్నేలుకోర త్యాగరాజనుత॥

భైరవి. ఆది. ౫౫

నమ్మిన వారిని చెరిచేది న్యాయమా రామ॥
కమ్మవిల్తుని గన్నవాడ చక్కని కళ్యాణ రామ విను॥ న॥
చిన్న నాట నుండి నీ చిత్రమును రానడిచి తొన్ను గన్న వ్యాంతి గమ తెంపు చూ వృంజింతే ని॥ న॥
ఆనమించి రామ నీ యంతరంగమున నుంచి పాసిపాసి యనుచుము పద్దిం పుచ పెంచితో॥ న॥
భోగ భాగ్యములందు హే వేళ బుద్ధి నీ యెడ నుంచి త్యాగరాజ సన్నుత తారక చరితము విను॥ న॥

దేశియతోడి. ఆది. ౧౦౦

నమోనమో రాఘవాయ అనిశ॥ నమో॥
శుకనుతాయ దీనబంధవే అనిశం సకల లోక దయాసింధవే॥ న॥
శ్రీకర యంతవమో బహురూప యె అనిశం పతత్రి పాలితో ద్ధతకవయె॥
దీనమానవగణ ~~తావ~~ యె పాహే రామ ~~భూతలంబు సర్వసాక్షిణే~~ దానవాంతకాయ సమురమే॥ న॥
~~అంతా రాజ్యానాయ సేవా కే రామ భూతలాది సర్వసాక్షిణే॥ న॥~~
నిజ సేవక కల్పక తరవే అనిశం అఖరుడలి ద్వమురుప గురవే॥
నాతన వవనీత భక్త పే పాహే రామ భూతలాది సర్వసాక్షిణే॥ న॥

అందు రారాజ్య దాయినే హరే రామ నాయు భోగ భాగ్యశాయినే॥
త్యాగరాజ పాలనాయ ......

మోహన. ఆది. ౧౦౧

ననుపాలింప నడచి వచ్చితివో నా ప్రాణనాథ॥న॥
వనజనయన మోమును జూచుట జీవనమని నెనరున మనసు మర్మము తెలిసి॥న॥
సురపతి నీలమణి నిభ తనువుతో ఉరమున ముత్యపు సరుల చయముతో
కరమున శర కోదండ కాంతితో ధరణి తనయతో త్యాగరాజార్చిత॥న॥

శంకరాభరణము॥ చాపు ౧౦౨

నమ్మి బోల్ల వతము విడువ మరా రామ॥
తాపము వెతలగ జోతే కన్న రత్నమురీతి॥
వాసము తొలగింప వారికి తెలిసి గాదా॥న॥
తంబురు సమ్మత వారికి తెలిసినా
~~ఇంబుగ తెలిపే వేళ నమ్మిత మిచ్చిన రీతి అయ్యా నా పాలిటికి మా రీతి తెలియగానా॥~~
చెయ్యాలసిన వేళ తెరవ దొరకు రీతి అయ్యా నా పాలిటికి మతి తెలియగా॥
ఆడబోయిన తీర్థ మెదురైన రీతి కడుపు బ్బిడ తేని యిష్టుడ నైతి॥న॥
పిల్ల బాల్య వేళ చేరలిచ్చిన రీతి ఒక్కి వానియింటికి వచ్చితివిగాదా॥న॥
ఆగమము నిగమము ల అర్థమనీవని త్యాగరాజును తెలుసుకొన్నాడు గాదా॥

ఆభోగి ఆది. ౧౦౩

నన్ను బ్రోవ నీకింత తామసమా నా మునుపు నేరమేమి పలుకవా
చిన్ననాడె నీ చెలిమి గల్గ నేర చింతించలేదా శ్రీరామ॥న॥
నిజదాస వరులకు తమ్మునితో నీవు బంగారు బల్పగ లేదా
గజరాజు రక్షణ తనయులకు కరుణించలేద త్యాగరాజనుత॥న॥

రీతిగౌళ. ఆది. ౧

నన్ను విడచి కదలకురా రామయ్య రామ॥న॥
నిన్ను బాసి యరనిమిష మోర్వను రా॥న॥

ఇట్లతో మునికి శాపము ఇచ్చి ఆది ముత్యము గ స్తుత్యా ధ్యానము లెల్ల
తరము గాని యొండ వేళ కల్ప తరు నీడ దొరికినట్లాయె యీ వేళ॥న॥
వసుధను శయనము చేసి ఘనఖండ మిచ్చిన రీతిగ నంగొంటి దాసి॥
బడలి తగిలి యున్న వేళ గింపు వడి గండ్ల దొరికినట్లాయె యీ వేళ॥
బాగుగ వన్నె లగు తాంబూలము భక్త త్యాగరాజనుత నేను నీ సొమ్ము॥న॥

దేవప్రియ. ఆది.

నాటి మాట మరచితివో ఏ చిన్న నాటి
మాటి మాటికి నాపై మన్నన సేయుచు యొంటికి గౌరవ మూను శ్యామ సుందర॥నా॥
తరుణులు బంగ వర్తనమును జూచు వేళ చరణములను కొలిచి నేరు గందు నే నీక
భరతుని కని చామరమును నలించుచు కరుణాను త్యాగరాజ వరదుడని పలికితివి॥నా॥

బేగడ. ఆది.

నాదోపాసన చే శంకర నారాయణ విధులు వెలసిరి ఓ మనసా॥నా॥
వేదోద్ధారులు వేదాతీతులు . . మెల్ల నిండి యుండే వారలు॥నా॥
మంత్రాత్ములు యంత్ర తంత్రాత్ములు మరి మన్వంత్రములెన్నో గలవారు
తంత్రీలయ స్వర రాగ విలోలు త్యాగరాజ వంద్యులు స్వతంత్రులు॥నా॥

లలిత. ఆది.

నా పాలి శ్రీరామ భూపాలక స్తోమ కాపాడ సమయము నీ పాదములే
భళి భళి భక్తుల భూజాలము నీవని కొండంత నమ్మినానో చనవీకు
నలు దిక్కుల వెతికితి
తలచి మన్ననలయిన పాటిగ నీ సొంగసు నా టియున్నది మదిని వెతకి త్రిపుర
విరూపేదరకచ్చిన విధి నీవు దొరికితివి వరత్యాగరాజనుత వరదా నిక్క ముగా॥నా॥

దేవగాంధారి. రూపకము.

నామొరాలకింప వేమే శ్రీరామ॥నా॥
నీ మహిమలు విని విని నేనెంతో నెర నమ్మితి॥నా॥
కమలచరులు వాడు ప్రేమదరు బాంధవులెల్ల తోడ మొరలిడ

ఇతరులకు సుగ్రీవముగాదు

ఒకని కి చరు దస్య హాంచ వారివి శర చనగా

శుకవచనముల నాదు పలుకుల నివి శిష్ట జనమా ॥

ఘాసల గుచ్చిన యరూపవతె పూని బద్ధ జింపగా

ఆపయిగలత్యాగరాజు దాసుడను చెదెంపి ॥నా॥

అఠాణ. రూపకము.

నారదగానలోల నతజనపరిపాల ॥నా॥

వీరద సమశీలా విరహిత గుణ జాల ॥నా॥

నీవు లేకయే తనువులు నిత్యమంగా జెలఁగుచును

నీవు లేక యేమి వాసన నిరతమబ్బా జరుగును

నీవు లేక త్యాగరాజుని గుణములనేడు బాడున ॥నా॥

బిలహరి. ఆది.

నా జీవధార నా నోము ఫలమా ॥నా॥

రాజీవలోచన రాజరాజ శిరోమణి ॥నా॥

నా చూపు ప్రకాశమా నా నాసికా పరిమళమా

నా జపవర్ణ రూపమా నాదు పూజా సుమమా త్యాగరాజనుత ॥నా॥

కల్యాణి. మిశ్రతాళము.

నిన్ననవలసిన పనియేమి నన్ను నే ననవలెగాక మరియేమి

కన్నతండ్రి నీ కన్న వేల్పు లెవరు నన్నేలరా ఆపన్నరక్షక ॥ని॥

కనకాంబర దుర్జనుల భాషలు తేక మనసు నెనరు ననినమ్మినాను

అను దినమును నే నినుగాంచి సన్నుతించి వినయమునను నిను
నాను
నను బ్రోచినావని ॥ని॥

వినవయ్యా మునివినుత సనకాది .... శ్రీరామ

విన యాకమన సనాతన జనముల పతి వేగ నడచి వచ్చి నమ్మినాను
చినా నా ॥ని॥

కలియుగమున పూర్వ చెలికాండ్రములను నేనిలలోను తెలియక

ఫలచితిగాని కలలోన కలిగిన కలిమిల వలె నెంచి వలదని యల్ల
తరమును బాసి నిన్నే నమ్మి

ఇలలో సుకల వార త్రిలోక ప్రీతుల నీ కథలు విన్న బలు తాప ములు తీర్చగాని

కలిమలముల నిల్వకుండ చెలుల వశ్యులు గాని తాళజన్మముల పూజ ఫలమే
మొత్తెరయు

శరణాగత భర యోగి వరమునుల పరిపూర్ణ వరమాని రత మున త్యాగరా
జ పాలితుడు

సుర భూమి సురుల సుస్థిరముగ కరుణించే బిరుదు నీకరమున
వెంకయ ॥ని॥

కన్నడ. ఆది.

ఇన్నాళ్ల దయనేల నెర నమ్మితి

కన్నవారి వలె ని కొంకనేయనేల

కర్మానికి తగిన కార్యములు నడిపేని ధర్మానికి తగినట్లు దైవము
బాగైచేని ॥ని॥

చిత్తానికి తగిన సిద్ధి గలుగును. చిత్తానికి దగినట్లు వేడుక నడచేని

నవరసకన్నడ

నిను వినా నామదెందు నిల్వదే సారసాక్షి ॥ని॥

కనులకు నీ సొంగ సెందు తారె గ్రమ్మి యనుమతి గనుక ॥ని॥

నీదు కథల వినులందు నిండి యున్నది శ్రద్ధ నీ నామమును నాలుక వెలసి
యున్న తిగనుక ॥ని॥

నేనం తొంటరు మాని నాను నీపై యున్నది ధ్యానము శ్రీ తిలక నీదు
భక్తుడను నేరుగనుక ॥ని॥

... వెతిమాట వెల్లగమ్ము నమ్మి నది తపమే యోకరి ఫలము నీవే
త్యాగరాజ సన్నుత ॥

తోడి. ఆది.

వినవే సుగుణము గాన నీరజనయ ॥ని॥

మనసు కెంతో ఆనంద మైన మై పులకరించగ ॥ని॥

రూపము ప్రతాపము సరస సల్లాపము గలది ॥ని॥

కరుణారస పరిపూర్ణ వర రామ మృదువార్త లగలది ॥ని॥

రాగరసికరంగ రహిత త్యాగరాజు భాగధేయ ॥ని॥ ౩॥

పంతువరాళి. ఆది.

నిన్నే నెర నమ్మి నానురా ఓ రామా రామ ॥ని॥

అన్నికళ్లలను సుఖ శేషశాయి వేడి పన్నగశయన నా బిన్నత నవమబాసె॥ని॥
వేదశాస్త్రపురాణవిద్యలచే భేదవాదములు తీరక భ్రమసేవారల బ్రోచు॥
భోగములకై ఇక భువిలో రాజులకు సమున యోగాసనముల నరించి ఇల
యనువారల బ్రోచు॥
ఈ జన్మమున నిన్ను రాజ చేసి కొలిచే కరాజిల్లర ని త్యాగరాజ రాజ
రాఘవ॥ని॥

నాట.

నిన్నే భజన సేయు వారము
పన్నగశాయి పరుల వేడలేము॥ని॥
ఎన్నాది జపతప యోగ ధ్యాన సమాధి సుఖప్రదమౌ
పాపనాశ సకలలోక పావన త్యాగరాజ సన్నుత॥ని॥

కిరణావళి దేశాది ఆది

ఇలవెలి సుఖదా నిర్మల రూప నిర్జితమును నిశాను॥ని॥
శరధి బంధన నానత సంక్రందన సాంశంకరాదిగేయ మానససాధుమా
నస॥ని॥
మామవ మరకతమణి నిభదేహ శ్రీమణి లోల శ్రుతజనపాల
క్షేమపుత్ర ప్రేమకర శాశ్విత తామసరాజ సమానవిదూర త్యాగరాజ
వినుత వరద॥

శుద్ధసావేరి

నీకెవ్వరి బోధన
సాకేతరామ సమానము విస్తారమా॥
కలకలమని నా తాపలుక కమ్మనిప తలపువేళైన ని త్యాగరాజ వినుత॥నీ॥

నీలాంబరి

నీకే దయరావలెగాక నే జేయు పనులెల్ల నెరవేరునా రామ॥
ఏకాకినైతే నేను నీ మనసోర్వని యేలాగున సుఖమిచ్చునే శ్రీరాఘవా॥నీ॥
మానసు నిల్పని మాయ మోహ ఖలమును జేసి మదిముక్తి గనకనే
కనస్సై కతకు రాని కాంతను బలమిని కలిమి వదవశమానే శ్రీరాఘవా॥నీ॥
సాధుక తేని విద్యలచేత నిఖిలలోకపావనుడు బోధనా నే

బండి విడిచి మది నిలువగలేని పరమునిలితవారై శ్రీరాఘవా॥నీ॥
మొదలుకొనే బహు ధర్మము చేసి తెలియగ బోధించుచునే
తప్పు వెంట బోరు తారక నామ శ్రీ త్యాగరాజనుత శ్రీరాఘవా॥నీ॥

యదుకులకాంభోజి. ఆది.

నీదయచే రామ నిత్యానందుడనైతి॥నీ॥
వాదప్రపంచ నందర సామకృతి గల॥నీ॥
వరమృదుభాష సుస్వరమయ భూష వరత్యాగరాజ వాంఛిత
ఫల॥నీ॥

వసంతభైరవి. రూపకము.

నీదయరాద
కందనే వారెవరు కల్యాణరామ॥
నను బ్రోచే వారిలను నాడె తెలియతే రఘువంశ తిలక యింతతామస
మా॥నీ॥
రామ రామ రామ త్యాగరాజ హృత్సదనా నామదిచెల్ల జిల్లని త్యాజ
మారాము॥నీ॥

ఆభేరికల్యాణి ఆది

నీ దాసానుదాసుడనని నే పేరై తేంచి ఫలము॥నీ॥
వేద సాధ లంబు నీ కుప్రేమ లేక పోయెను॥
పరివారములో నన్ను చేకటేసి తివిగాని కరుణించలేక వేదనకర్త
వగసే వృగాని॥నీ॥
రోసము తేవా యెందుకు రఘువర పాలకులు బాయి యొ వారసుల బత్రబతవట
త్యాగరాజనుత॥నీ॥

రామమనోహరి ఆది.

నీవు బ్రోవ మోమునుజూపవె॥నీ॥
పాలింప వినరుంచినళిన దళలోచన॥నీ॥
ఉరమున నిన్నుంచుకొని తేర వృరగశయన నాడుల్లము రంజిల్ల॥నీ॥
పులకరించి నీపూజ చేసి కోరిన కలనైన మరువమక కలరాయ నిజ
ము॥నీ॥
మరులు కొన్నను మది నమ్మనక ధర సుతార మనా శ్రీ త్యాగరాజనిధి॥

బిలహరి. చాపు.

నీవగాని నన్నెవరు గాంతురు రావేర జలజ నయన ||నీ||

కావలసిన కోరికలిచ్చి వసన్న కరుణించి బ్రోచు తల్లి దండ్రి విడు నీ||

మునుపు మా వంశమున కలుగు పెద్దలు తపములను జేసి ఉద్ధరించిన ధనము

జనవయ్య బహు జన్మములను నిందారు విరుల చే పూజించిన ధనము

శరణాగత జన పాప జ్వాలనమున శమన జేయు ఆలయ కూరిన ధనము

సురముని జనతతి యోగి గణములు హృదయమున ముద్రహమై సత్సతా
వందనమున ధనము ||నీ||

శంకర శయన సంధులలో మేల్పైన సద్వర్ణ విస్తారానికి కల్గు ఫలము

త్యాగరాజ వరమని బ్రహ్మాదులకు సత్యము జేసిచ్చు కల్గిన తారకము
||నీ||

కాంభోజి. ఆది.

వెనరుంచి నావ ఆశ్రితకిని దాసుడని నేను నే యుపయు ||నె||

ఘ. జీవమాత సుత వనధి గాంభీర్యనే పాదములపై ||నె||

కలలో మాట ఏవేర్చు కొని కాంతలను తనయుల బ్రోచుటకై

కులాంతరమైన బట్టి బయట నేరనుర శ్రీత్యాగరాజాప్తనే యాడ ||నె||

ఖరహరప్రియ. త్రిపుట.

పక్క లా నిలబడి గొలుచే ముచ్చట బాగ దెల్పరాద శ్రీరామ ||

చక్కలరా యుని గేరుమోముగల పురుతే సీతమ్మ చెంత శ్రీరాముని
||కీర్తనక||
తనివిచే వందన మొనరించు ఈ నాన్న తనుర్ను నామకీర్తన సేయు
తనవ్వార
మానసున దలచి మైమరచి యున్నార నెనరుంచి త్యాగరాజునితో
పలికి మీరలు ||

ఖరహరప్రియ. ఆది.

పట్టి విడువరాదు నా చేయి ||ప||

పుట్టిన నాడే నిజ భక్తిని మొదగట్టి గుట్టు చెదరక నా చేయి ||పం||

నిత్యానిత్యములను పూజించి కృత్యాకృత్యములను దెలిపించి

ప్రత్యేకుడు నీవని కనిపించి భృత్యుడైన త్యాగరాజుని చేయి ||ప||

పూర్వకల్యాణి. ఆది.

పరలోక సాధనమె మనసా ||ప||

స్మరలోభ మోహాది పాపులను స్మరియించకే శ్రీరాము భజనము ||

జనవాది శీలగజ యాదులచే జగమందు కల్గు రాసలచే

తనయాది బాంధవుల భ్రమచే తగలనీదు త్యాగరాజనుత నిజభజనము ||

కీరవాణి. ఆది.

కలిగియుంటే గదా రాము

చరణములు వసియుంచే పుణ్య సాక్ష్యమునులందే ||ప||

పురాణ శబరి యొసంగిన యాయువే జ్ఞాని యంచు కామ్యశేష మారాము
ఖూ
భూతలమున గుహుని పతి పుత్రతయిది మొనర్చిన త్యాగరాజనుతు ||

పరితాపము కని యాడిన పలుకులు మరచితివో ||ప||

వరి దేవి సీత తోపరయు మధ్యంబున ||ప||

పరమాత్ముడు బంగారు వాడలో మెరయుచు పది పూటలపై

కరుణించు నన్నియు చును కేకనులను త్యాగరాజుని ||ప||

వనస్పతి. రూపకము.

పరియాచకమా మాట ||ప||

పరియాచకమో మాట పరుగురిలో పొంగితి నదే ||మా

వెరపున నాంచరానంబును వెసనముల చే కోరి శరణాగతవత్సల

నిను సంతతము శరణందె ||ప||

బక మునిక్కై దెలిపది దివ్వరకని అలయా శరణనగ ఆ మాటకు

విభీషణుడు మాల్యవేక శరణనగ

సకలేశ్వర ప్రహ్లాదుడు బాలనే శరణనగా హితవరుండై బ్రోచి

బతికే త్యాగరాజుని మాటకు

పూర్ణచంద్రిక. ఆది.

పలుకవేమి నా దైవమా నాతో॥ప॥ పరులు నవ్వేది న్యాయమా

అలుక కారణ మేమి రామ నే కాంచినటు యోచించిన నాతో॥ప॥

తలదండ్రి భక్తి నాం సంగి రక్షించితె తరికి నవార తెంతో హింసించితే

తెలిసి యూరకుండే దెన్నాళ్ళు శ్వర దేవాది దేవ త్యాగరాజనుత॥ప॥

ఎదుకుల కాంభోజి.

హే రామ చంద్ర రాఘవా హరే రామ హే రామ భద్ర రాఘవా

జనక సుతా రమణా తావకే గతి నీవు భవనా నమ్మి వేగ బ్రోవవే॥అ॥

ఎంత వేడుకొంటి నీకు నా యందు యెంత దయ లేక యుండునా

కష్టములను దీర్ప వంటివి నీవు నా యిష్ట దైవము నమ్మి॥చ॥ ౩

అంబుజాక్ష వేగ బ్రోవరా నీకు బాధ్యం బనుకొని యున్న వేంలరా॥చ॥ ౪

అన్నములను యెత్త కొందురా యెత్తితే తన్నయుండె ... సురా॥చ॥ ౫

అటలవంటు దాచి యున్న దారి వేక వాలలంటు అశిత మర్మమెట్టినో

వన్నెకే తత యువ కూడా ధవా హరే యూవన్ని శరణాగి రాఘవా॥చ॥ ౭

బాధవలకు నే నా పాత్రమా రామయ బాధవలకును తీపాత్రమా॥చ॥ ౮

వన్ని బ్రోచు వారు తేరురారా మని కద్దైవ వెండు తేదురా॥చ॥

నీవు నమ్మి బూడవే రా కన్న తన్న తావుల నే వేడ బాలరా॥చ॥ ౧౦

భూమిలోన కృప్పరాదురా కృష్ణితే షర భూమలను కూడరిందురా॥చ॥ ౧౧

రాజరాజ పూజిత భూభాగ హరే మాం త్యాగరాజ సేవిత ప్రభో॥చ॥ ౧౨

ఖరహరప్రియ. రూపకము

రామ రామ రామ యను బంధు వసే యువే॥ ప॥

కనికరంబు గల్గి సీతా కాంతుని సనగా మనసు రంజిల్లు బవెకమద

వదనకుడు॥ చ॥ ౧

పల్కు నుడిద్ది శ్రీ... మంత్రి వలుబని ల్వాగ కలువ తేకులను గేరుకనుల

మోహనము॥చ॥ ౩

భరతుడా వేళకలిగి కలిగి నిల్చి గకరము బట్టి కౌగిలించె వరదుడప్పు

డు॥చ॥ ౩

చందర శత్రుఘ్నుడప్పుడ ఖండ వృత్తితోను దండ పంక్తి సిల్లె కాళిదుదూరా

మునుడు॥

వీరి కరుణ కలిగి యెవ్వరు డు తెలిపి యుండునో సమ్మతించునో॥చ॥ ౪

బాగ కరుణ చేసి యెప్పుడు బ్రహ్మ మొసగునో త్యాగరాజు చేయు

బట్టి దయానమునాడుతో॥

మనసు తెలిసి కలిసి హనుమంతు డుండగా చనువు మీదలడుచుండె

సౌర్వాఖ్యానుదము॥ ౫

ధర్మార్థ కామ మోక్ష దాన. మర్మ మెరుగ వేని యిందు కర్మమొండె.

శూలిని రాగము. ఆది.

పరమాత్మ మైన బ్రోవవే॥ ప॥

నే బుగానము చేసిది యూబు వేల గొంపికల వాలించితే॥ అ॥

వెన్న మీగడల చేత బాలగను కన్న తల్లి. అకడుపు నుంచి

తిన్న నా వెతలె దివ్య రూపము చూచి కృష్ణ దయచేసి త్యాగరాజనుత

తోడి. మిశ్ర చాపు తాళము.

పెద్ద వారేమి శ్రీరాముని పూని భజించవే మనసా॥

విద్యల చేత కొంత్లి పెద్ద విషయ బుద్ధుల చేత కొంత్లి పెద్దలవమనసా॥చ॥

పెద్దవదేబత్తి తాపములను వదుల పెంగతి పొంగడి కొందరు పెద్ద

ముద్దుగ తారో చే భవ సాగరమున మునిగి తేలు చూడు కొందరు పెద్ద

ఎద్దుర తికవన్న తావుల భుజింప విశితిలయక కొందరు పెద్ద

పద్దు మూలన ఘామర జవలంతో వెళ్లి పలుకుల దుడుకు కొందరు పెద్ద ॥

మనసా॥చ॥

ముదమున తన యాగరములు బూచి మదము చెలకొందరు పెద్ద

అందు

చెదరిన యంత శాలి కార్ల వగతు దై బాల వెందులు యుతు కొందరు పెద్ద

ఎదటి పప్ప బూచి తాళలేక తా. అను తిరుగుట కొందరు పెద్ద

ముది మాలి దప్పిన వృద్ధ తనమ్మున ముందు వెనక తెలియక

నేకెన్నాళ్ళు ఓమనసా ॥ శో॥ 3
యాగాదికర్మముల నుసేయువారెల్లయును అలసటచేత కొ
న్నాళ్ళు - ఇందు
రంగ లోకములతోడ అపరాధములు చేసి రాజు - వనే కొన్నా
ళ్ళు
జంగంగ నామకీర్తనములు చేయుటే భాగ్యమనగ కొన్నాళ్ళు
త్యాగరాజ నుతుడైన శ్రీ రాముని తత్వము తెలియకనే కొన్నా
ళ్ళు - ఓమనసా ॥ శో॥ 3॥

పశుపతి కాయి వరం పరిపాలిత శార్వత॥
మణిమయ మకుట విరాజ మానాపార మన్మథ కోటి కోటి
సమానా ॥ ప॥
భజితకు వసన పంకజ వదన నా సజనగ జావనా సుందరవదనా
గజముఖ వినుత కరుణాకర పరిపాలనయనా త్యాగరాజ హృదయ
.. న॥ వ॥

రీతిగౌళ. ఆది.

బాలె బాలేందు భూషణి భవరోగశమని
పాలలోచని శ్రీ ధర్మసంవర్ధని సకలలోక జననీ॥ బా॥
కలికే నను రక్షింపను జాగేటే పరమపావని సుగుణ
జాతే నతజనపరిపాలన లోకైక నాయకము సుచేతే
కాలకై రికి ప్రియమైన యిల్లాలకై యుండునె. పినందుకు
శ్రీ లలితే నీతనయుడని నను కాలు దారు బిలువవతె నమ్మి॥ బా॥
సారె సకల నిగమనవ సంచారే చపలకోటి నిభశా
రీరే దేవతాంగనా పరివారే మర్త్యనగజ దూరే

సారసాక్షి శ్రీ పంచనదీశ్వరి విహారిణివై వెలసినందుకు నా
పేర కోటి వెల్లి పరిపాలించు గౌరవిం జయ జయ వమ్మ శివే ॥ 3॥
రామే శ్రీ కాంత్రి హరాఖరామే దేవకాంతి నీల
లాంమే త్యాగరాజ ఖజన సరామే దుర్జనగణ ఖేమే
నామనసు నీ చరణములపై నే మనమున పూజసేయు శ్రీ
రామ సోదరివై వెలసిన శ్రీ శ్యామకే ధర్మసంవర్ధని ॥ బా॥

శ్రీరంజని. ఆది.

బ్రోచే వారెవరే రఘుపతే నిను వినా ॥ బ్రో॥ శ్రీరామా నెనరుననన్ను
సకలలోక నాయక ॥ బ్రో॥ నరవర నీ సరి ॥ బ్రో॥
దేవేంద్రాదులు మెచ్చుటకు లంక దయతో దానమొసంగిన దా ॥ బ్రో॥
వాలి నొంకరి కోలనేసి రవిబాలుని రాజుని గావించి పూచి ॥ బ్రో॥ 3
మునిసవంబు జూడ వెంట జని తలమూకి బాదుల హతంబు చేసి ॥ బ్రో॥
భవాబ్ధి తరుణోపాయము నేరని త్యాగరాజుని కరంబిడి ॥ బ్రో॥ 4

ఆది

బ్రోవ భారమా రఘురామా భువనమెల్ల నీవై నన్నొకని ॥ బ్రో॥
శ్రీవాసుదేవ అండకోట్ల కుక్షిని నుంచు కోలేదనన్ను ॥ బ్రో॥
క్షీరాంబుధి లో దయతో వమరుల కయి నదిగాక గోపి
కలకయి కొండ నెత్తలేదా కరుణాకర త్యాగరాజుని ॥ బ్రోవ॥

తోడి. రూపకము.

బృందావనలోల గోవిందారవిందా నా ॥ బృం॥
సుందరాంగ ధృతర[illegible] ధాంగ సుజనాళి తనిర తంగ ॥ బృం॥
మామ. శ్రీ రఘుకే ముని మదనాశ్రిత [illegible]
రామదాస దాస త్యాగరాజనుత చరిత్ర ॥ బృం॥

రూపకము

భక్తి బిచ్చమీయవే భాగ నిస్సందేహా ॥భ॥
ముక్తికఖిల శక్తికి త్రిమూర్తులకెంధారమౌ ॥భ॥
శ్రీరాముని వివాహానికి బంగారు పెండ్లి బొట్టు ఆణిముత్యపు
కాంపుల్లల తగపెట్టి
అందును దశా ఫలా కాగము . . . . హర్త్ర బాణములకు సూటిగా
త్యాగరాజు సేవిత ॥భ॥

ఆరభి. రూపకము.

భజనసేయరాదా రామ ॥భ॥
అజరుద్రాదులకు సతత మహత్తర మంత్రమైన రామ ॥భ॥
కరకు బంగారు వల్వ కటి వెంతో మెరయగను .
చిరునవ్వు యుగల వదనము చింతించి చింతించి ॥భ॥
అరుణాబింబాధరమున సురుచిర దంతావళిని
మెరయు కపోలయుగమున తిలకము. గదాతను. ఘను ॥భ॥
బాగుగ మానస భవసాగరమున బికులు బడక
త్యాగరాజు మనవిని విని తారకమగు రామనామ ॥భ॥ ౩

హుసేని. ఆది.

భజరామ సంతతం మానస ॥భ॥ హరేరాం ॥భ॥
అఖిల సుఖాకరం పాపతిమిర భాస్కరం హరేరాం ॥భ॥ ౨
శతముఖనుత గీతం సకలాశ్రిత పారిజాతం హరేరాం ॥భ॥ ౩
పాలిత లోక గుణాం పరమ కపాలి వినుత సుగుణాం హరేరాం ॥భ॥ ౩
కమనీయ శరీరం ధీరం మమ భావాధారం హరేరాం ॥భ॥ ౪
కరధృత శరచాపం రామం ఖండిత గుణి కలాపం హరేరాం ॥భ॥ ౫
పరాత్పర వరనాథం యమ పూరాతిరాతి లాభం హరేరాం ॥భ॥ ౬

పరమానంద కందం నత సురారి ముని బృందం హరేరాం ॥భ॥ ౭
భవజలధి నిధి పోతం సారస భవ నిజ మునిజ నిజ తాతం హరేరాం ॥భ॥
పాతకి నుత సులభం వర సీతా వల్లభం హరేరాం ॥భ॥ ౯
రవిశశి నేత్రం త్యాగరాజ వర మిత్రం హరేరాం ॥భ॥ ౧౦॥

కన్నడ. చాపు.

భజరే భజమానస రామ
అజముఖ శుకవినుత శుభ చరితం ॥భ॥
భూసమ శాంతం భజకాంతం పారముఖద్ధం త్యాగరాజ హృద్గతం
నిర్జిత లోకం నిర్జిత శోకం పాలిత సుగుణం మాధవ నావృషపారం
శంకర మిత్రం శ్యామల గాత్రం కింకరజన గణ తాప త్రయ తమో
మిత్రం ॥భ॥

కల్యాణి. ఆది.

భజరే రఘువీరం శర భరిత దశరథ కుమారం వే ॥భ॥
వేదురా వలు లోపి పర - నిందెల నెల్లను బాపి రా. ॥భ॥
కామాదుల దేగించి నీ కార్యములను సాధించి రావే ॥భ॥
భక్తి మార్గము దెలిసి నిజ భాగవతుల జతగలిసి రావే ॥భ॥
పంచేంద్రియములకే చపు ప్రపంచ సుఖము మనసు రావే ॥భ॥
ఆశ్రయమువిడి కిందికిన ఆటు ఇటు తిరుగక వెలసిన రావే ॥భ॥
తప్పు తంతులను మాని భవతరణంబును మది బూని
రాజాధిపు తామలసి త్యాగరాజ వినుతుని దెలిసి ॥రావే॥ భ॥

మోహన. ఆది.

భవనుత నాహృదయమున రమింపు బడలిక దీర
భవతారక నాతోలపలుకుబడలిక దీర. కమల ॥భ॥
పవనసుత ~~శిర~~ ప్రియత నయు విరిగిన బడలిక దీర

భవనము జేరినను వెరపెంచిన బడలిక దీరెనం॥భ॥
ప్రజలపేరి జాలిచే వన్నెగన్న బడలిక దీర
ప్రభువు నీ కృతి త్యాగరాజునికి బడలిక దీరెనమలసం॥భ॥

యమునాకల్యాణి. ఆది.

మనవిని వినుమా మరువకుమా॥మ॥
కనుగొన శోకద ఫలమని పెరమునకని కరమున నమయూదానున
దనా॥మ॥
వరులకు హితవుగు. వనగాని చెరుపువార్ల వములను జెంతింప
లేద
పరమదయాకర భక్త మనోహర ధర ~~దివా~~ దివాకర త్యాగరాజ వినా॥మ॥

ఈశమనోహరి.

మనసా మనసామర్థ్యమేమి ఓ॥మ॥
నిను సాకేతరాజు విశ్వమనే రథమునెక్కి తన సామర్థ్యము చేత
నడిపించిన॥మ॥
అలనాడు వశిష్ఠాదుల పలుకంగ వేదబుధులని వేగమే భూప
తామునీ లాం సంగి నకైనను
పలుమారు బంగము కట్లు లాని సారల ఖూని మాయ వలవేసి త్యా
గరాజ వరదుడు తా చెలగలేదు॥మ॥

ఈశమనోహరి.

మనసా శ్రీరామచంద్రుని మరవకే ఏమారకే ఓ॥మ॥
ము నొప్పుట నుపుట్టిన వెకనిక్కృతమ్మున నారాధ్యాయములు జూ
చుకొ॥
పృథ్వీ పుత్రి వశ్మిజే యనుపనులు నికృష్ణ మను పవిత్ర మూర్తు
లకొంసగి

తార్క్ష్యం రాయి బరగే సద్భక్త మనోభీష్టము లిచ్చే త్యాగరాజనుతుని॥

కేదారం. ఆది.

మరచే వాడనా రామ నిను॥మ॥ మదనజనక॥మ॥
మరకతాంగ నీ యుక్తిమంది వెంబ వలదు॥మ॥
కాని మానవులు కరుణా వేకనాపయి తేని భారవానలనుంచిన గాని
శ్రీవిజయమగనా పెంత వేరినగాని రానిది త్యాగరాజనుత॥మ॥

కాంభోజి. ఆది.

మరిమరి నిన్నే మొరలిడ నీ మనసున దయరాదా
కంబురణి సురగణ జన నీకు కారణ మేమి సర్వాంతర్యామి॥మ॥
కరుణతో ధ్రువునికై మట నిల్లునక భవి ~~నా~~ నా నయ్యా సురరిపుతనయుని
కయి నరమృగ మైపూజనవై మయ్యా
మరబయుమ్మ వనచరుని బ్రోచిన మహిమ మదెలుప నయ్యా ఘనము
మెలయు త్యాగరాజపదమ్ముల తరవుగాదిక నేవినవయ్యా॥మ॥

భైరవి. ఆది.

మరియాద గాదయమా నుపవదేమయ
పరివారిలో నన్ను చెనక వేయు వెల్ల శ్రీహరి హరి నీవంటి కరుణా నిధికి
తనవారుల న్యూల నేతారతమ్యములను ఘనము కైన పాశరధి కే
గల్లనా నకర్తగదా
నిను బాయనేరని నను బ్రోవకుండేది దనపాపకుడగు త్యాగరా
జపూజిత॥మ॥

శంకరాభరణము. ఆది.

మరియాదగాదుర
కరుణాకరవారిని వేరిని పరిచేసి చూచు చుండేది॥మ॥
రాగము తాళము భక్తి ఛక్తి జ్ఞాన యోగము మరియు రాగము తెలి

భాగవతులు ధరణ యనుచెగాని త్యాగరాజార్చిత తారక చరిత॥

దేవగాంధారి. ఆది.

మరులుకొని రావవయ్య కృష్ణరూపుని
నీటిపై వెన్నెలని మాటికి కన్నులతో కోమలి పలుచాటున మనసా॥ము
కులుకులాడు వలగి లలితోక పురవుపలుకుల తెకుబల తెలుకోమనసా॥
విల్లుమంటల పుల్లు పుల్లమన యాల్లుగా శావపు కొల్లమనసా॥
కేలపుంగర బంగారు హేమల చెంత నిల్లాల మనసా॥ము॥
శరమోక్షన కారంబర శ్రీవర యురమెగా నిల్చిరే సురమోమనసా॥ము
ఆజన్మ ధల తధంమొహపాఖంచుగ త్యాగరాజనుతుని॥ము॥

కాంభోజి. ఆది.

మా జానకి చెట్ట బట్టగ మహరాజువైతివి॥మా॥
రాజ రాజ వరరాజీవాక్ష విను రావణారి యనిరంజిల్లు కీర్తియు॥
కావేరి యాగ్నీ వీరగ మయాకారము॥ చే చేతన నుండి
దానవుని వెంట నేచని యా శోకవనమున నుండి
వాని మాటలకు కోపగించక కంటవది యుంచగనే నుండి
శ్రీనాయక యశము నీకే కలగ చేయు దేవ త్యాగరాజవరపాల॥
మా॥

నీలాంబరి. ఆది.

మాటాడవేమొ నాతో మాధుర్యపూర్ణాధర॥మా॥
సాటిదారకవి కామ సామ మదిరంజిల్లు॥మా॥
ఎదుటెదుటె చూచి యొందునగానక నా హృదయానికెంతో హిత
వుగాక
పరముర నే నెందగ సమసుఖము దాంటికి తెనెరదానికి త్యాగ
రాజార్చిత ముద్దుగ॥మా॥

హమీరుకల్యాణి. ఆది.

మానము లేదా తనవాడని అభిమాన॥
గానము చేసిన నిత్యము హా నిగమరూప తెలియు కుశల వజనకుడు॥
హీనుడు జాన రవి తనయుడు నీతో బంటు బలిచెగ రాసము
తోచి
సర్వేశ పాంథి పతి శేషిన నీకు బంటు త్యాగరాజార్చిత॥మా॥

సారంగ. రూపకము.

మామవ రఘురామ మరకతమణి శ్యామ॥మా॥
తంబుర పాడు మునుకు మానసు రాము॥మా॥
గలసత్యము సుగుణము గానవనము నిత్యైన॥మా॥
విని మురి సమరమున విశిఖరము విడిగెన॥
దివ్యనరవపుధా దేవత్వము బాగైన॥మా॥
రాజాధిప త్యాగరాజ వినుత బాగ॥మా॥

శ్రీరంజని. ఆది.

మారుబల్క కున్నావేమిరా మా మనోరమణ॥మా॥
జార చోర భజన చేసితినా సాకేత సదన॥మా॥
దూర భార మందునా హృదయారవిందమందు నెలకొన్న
ఆరగించి సంతసిల్లి నట్టి త్యాగరాజనుత॥మా॥

దర్బారు. ఆది.

ముందు వెనుక ఇరుప్రక్కల తోడై మురహర హర రారా॥ము॥
ఎండగాన నీ యందము వట్టె రఘునందన వేగమె రారా॥ము॥
చండ భాస్కర కులాబ్ధి చంద్ర కోదండపాణి యిక రారా॥ము
ఉండవేగ సౌమిత్రి సహితుడై అమిత పరాక్రమ రారా॥ము॥
ఓ గజ రక్షక ఓ రాజకుమార ఓంకార సదన రారాద

భాగవత ప్రియ భావే. వరయ్య త్యాగరాజార్చిత రారా ద॥ ము॥

సూర్యకాంతము. ఆది.

ముద్దు మోము యేలాగు చెలంగెనో .... ఆ మునులెట్లు మోహించిరో ॥ము॥
సద్దు సేయక బాగ సారెకు హృదయమున కరగి కరగి నిల్చు వారికే దెలుసు
రాముని ॥ ము॥
మనసు నిర్మలమగు భూసుర వృత్తము మంచి పూజా ఫలము తొలుత
టి తాపము.
ఘనని భూదేవుని జనకుని భావుని ధనపతి సఖుడైన త్యాగరాజనుతు
ని॥ ము॥

బంగాళ. ఆది.

మునుపే తెలియరాక పోయెనా మునినుత దయలేదాయెనా
ఆశ నిసుమంత తెలియ జనను న. ఆయుంచి వేడుక జూచు
చుకొ॥ ము॥
ఆనాటి మంచి నడతను జూచి నీ వత్యంత కృప సేయగ లేద
ఓకనందు నా బుద్ధి యిట్టిదని నెరిగిన కుల తిలక శ్రీ త్యాగరాజనుత॥ ము॥

సౌరాష్ట్రము. మిశ్రము.

మేలుకో దయానిధే మేలుకో దాశరధే॥
మేలుకో దయానిధే మీ భక్తదయా పాలిత॥ మే॥
వెన్న పాలు బంగారు గిన్నెలనే నించి నాను చిన్నగారవించి తేట
కన్నులకానందమ్ము గాదా॥ మే॥
నారదాది మునులు సురులు నీరజభవుడింద్ర కళాధరుడు నీసన్ని
ధే కోరి కొలువు గాంచిరి॥ మే॥
రాజరాజ గాజు దు తెల్లవచ్చె నీ రాజనీతి తెలిసి త్యాగరాజుని
మత నన్ను బ్రోవ॥ మే॥

సౌరాష్ట్రము. చాపు

వినయమున కౌశికుని వెంట జని వంధ్రులను జూచే దెన్నటికో॥
అందు
వెనక. శిని సాంతి జేసిన చరణములను జూచుటెన్నటికో॥
ఘనమైన శివుని చాపమును దృంచిన పాదమును జూచుటెన్నటికో॥
ఆ జనకరాజు పాలకడిగిన యా కాళ్లను జూచుటెన్నటికో॥
జనవున సీతను బొంట్లు కట్టిన కరమును జూచుటెన్నటికో॥ తాప
మున భృగు సుతు బాణ బలమందు కొన్న లావును జూచుటెన్నటికో
వనమున జని విరాధుని జంపిన చేతులను జూచుటెన్నటికో॥
మునిజనులమును గని అభయమిచ్చిన హస్తమును జూచుటెన్నటికో॥
తనకుతానె కాకాసురుని గాచిన శరమును జూచుటెన్నటికో॥ జల
మున విమల శరధముల పొంది వేసిన అస్త్రమును జూచుటెన్నటికో॥
ఘనబలుడైన వాలిని జంపిన బాణమును జూచుటెన్నటికో
వననిధి మదగర్వము డించిన సాయకమును జూచుటెన్నటికో॥
కనికరమున విభీషణుని జూచిన కన్నులను జూచుటెన్నటికో॥ రా
వణుని గొంట్లు ఖేదకష్టాదులు.. తెల్ల జూచు దృష్టిని జూచుటెన్నటికో
వనచరాధిపుని చల్లగ జూచిన నేత్రమును జూచుటెన్నటికో॥ దు
దినము లంకా వర్థిల్లను జూచు లోచనమును జూచుటెన్నటికో
ఘనమైన పుష్పకమున రాజిల్లిన సింహాసనము జూచుటెన్నటికో॥ భర
తుని గని చెయిపట్టి కొని వచ్చిన వేడుకను జూచే దెన్నటికో॥
కనక సింహాసనమున నెలకొన్న రవిని జూచే దెన్నటికో॥ వర
మునులు రాజులు గూడి చేయు అలంకారమును జూచే దెన్నటికో
ఆగమ వినుతుని ఆనందకందుని బాగ జూచుటెన్నటికో॥ పరమ
భాగవత ప్రియుని త్యాగరాజుని బాగ జూచే దెన్నటికో

సాగరశయనుని కరుణాజలధిని వేగబూని వేడనైతి॥ వర
త్యాగరాజాది దేవతలు తొంగదుతొంగ్న లాగుబూని వేడనైతి॥

ప్రతాపవరాళి. ఆది.

వినన్నాసకొని యున్నానురా విశ్వరూపుడైన॥వి॥
మనసారగ వీనుల విందుగ మధురమైన పలుకులు॥వి॥
సీతారమణితో కమనగుంటలాకి గెల్చుట చేత నాంకరి కొంకరు
బూచుసు
శ్రీతాధిపనిజమగు ప్రేమతో ఇ. కొన్న ముచ్చట నాతోత్సుజ ఖర
తుల విన్నటుల త్యాగరాజనుత॥వి॥
తేజినెక్కి బాగ తెరువున రాగ రాజసుతులు బగూరి రవ్వవిడి అజ
తే॥వి॥
భాగధేయ వైభోగరంగ శ్రీత్యాగరాజనుత తరుణామణి
లాడితే॥వి॥

వివర్ధని సవరసత్యాశివిధి

వినవే ఓమనసా వివరంబుగ నే దెల్పెద॥
మనసెరింగి కువార్గమున మరి పొరలబు చెడవద్దే॥వి॥
ఈ పడతల పనికి రాదు యాశ్వరి కృప గలుగబోదు
ధ్యానభజన పేయ. వరత్యాగరాజునుత॥వినవే॥

కేదారగౌళ. రూపకము

వేణుగానలోలుని గన వేయికన్నులు కావలెనె॥వే॥
వేణులెల్ల దృష్టిబెట్టి వేయుచు బ్రోవుచు రాగ॥వే॥
వికసితపంకజ వదనలు వివిధ గతుల నాడగ
ఒకరికొకరు కరముల నిడి వారగనుల జూడగ
శుకరవములు గలతరులు నింగసు గానము జూడగ

సకలసురలు త్యాగరాజప్రభుని చూచుచు పొగడగ॥వే॥

సురటి. ఆది.

వేడెద్వారే నీవేగతి వేమారు......॥వే॥
శకశేతు లోకముల కాధారుడగు నిన్ను.....॥
బృందారకాది ముని బృందార్చిత సనకసనందన శ్రీనారద
బృందాత్మ. శ్రీవాపురంధాముల శ్రీత్యాగరాజానుతుని॥వే॥

శంకరాభరణము. రూపకము.

శంభో శివ శంభో కుర్మంభో రుహానయనా॥శం॥
ధరణీధరవర ఖరాంశు సురసేవిత సుగుణా॥శం॥ ౧
శరణాగత కిరణాంకిత చరణా సురవరశరా॥శం॥ ౨
కమనీయ నిగమ సన్నుత హిమగిరి శరముఖ॥శం॥ ౩
శమనాంతక మమతాంగ పరమ కారుణ్యనిధే॥శం॥ ౪
సమలంకృత కమలాంకిత కమలాసుత వరదా॥శం॥ ౫
నతపోషణ వింశత్కాంశ ధృత బంధుకురంగా॥శం॥ ౬
మతభేద పతిత మానవ వమద సంతతి ఖంగా॥శం॥ ౭
సుతపోధన హితకర పాలిత త్యాగరాజా॥శం॥ ౮

కుంతలవరాళి.

శరశర సమరయైక శూర...మద.....
సురరిపుమూల బల..............
...చేసిన పా..............
ఆసనీయెడ తనకుబోదు నిజదాసరక్షక విను విహంగతియుయేదు॥
నీసరి సమాన మెవరిలలోరాము నీరజదళాక్షుని కిటతి నీవలలో॥
వల్లనంటే కాదనే రాని యుల్లమున శివ దేమెంచకే వపద్దునేరా॥ ౩
కల్లలాడని తెలియదేరా నీవల్లనే రమునగా నినే నీకు తేరా॥ ౪

శ్రీపతే నను మరువతగునా ఇది యుచితమే గాని యెడబాప
మనసు గునా ॥ శ్రీ॥

ఆజానుబాహు కరమీరా త్యాగరాజుని భవాబ్ధి దాటించి పరమీరా॥

అసావేరి.

శ్రీ రామ రామ రామ సీతా హృజ్జలధి సోమా ॥శ్రీ॥

నీ పాదములను భక్తి నిండారగ యెనసి కొలుచుట నా పాలి మేపాలి రా

రామ॥శ్రీ॥

పనికి రాని వార్తలు యిపుడు పయకవాడుట విడుతునా

కులమర్మముల నెల్ల దెలిసిన నను బ్రోవవయ్యా ॥శ్రీ॥

లోకులనెఱ వమ్మ కాలేక నీ పాదము.. దొరక

నా మది సంచలించెక గంట జూచె వేవే ॥శ్రీ॥

పయనార రానియ్య వేమ పోతివే దుకాణ్ణాను

కలకాలము యిదినా తాళ్లలక వేమయ్యా యిపుడు॥శ్రీ॥

రాజశేఖర దేవరాజ రాజీవ భవ ..... రాజ నా మొరాలించుము॥శ్రీ॥

రామప్రియం. ఆది.

సందేహమును దీర్పవయ్యా సాకేతపురి .. మా రామయ్య॥

వందార్చిత పదయుగములు మేతో నాగరికవాగు పాదుకా యుగ
మున్న మేలో॥ సం॥

పరమై మనవెల్ల శరణంబుల తాపస్వరియుండు నీ దాసు వరమొసంగితి
భరతార్పన చేయందుకయు ధరణి నీసంగు త్యాగరాజు భాగ్యమాయు॥సం॥

రవిచంద్రిక

సత్తతే నిదినము లువచ్చునే॥

సత్రమాత్ర వా సంచిత్త శాయి సాకేత నిలయుడే వ॥ స॥

కలతారిసా ప్రదమా పదములో తల్లి దండ్రి గురు ఖ్యాతి యు లేక

170

పలుమారు దుష్టకృత్యాంబు సేర్పవతెనా త్యాగరాజ సత్కైవల్య॥స॥

ఫలమంజరి

సనాతన పరమపావన॥

ఘనా ఘన వర్ణ కమలా నన॥ తనవాడనే యభిమానము లైవమైనన నీ
కేలగల్గు నాలి॥స॥

రాజాధి పానవాయు సాంగరంరాజు నీపై విలసిల్లితే
తేజరిల్ల గాంక్రుప జూతువే యాంజగాంవ త్యాగరాజ సన్నుత॥స॥

అసావేరి. చాపు

సమయము తెలిసి పుణ్యముల ఆర్జించని ధనికుండుండేమి పోయేమి
ప్రముఖ్యైన మనలని అవిచే ఏమి నసి॥

సారమౌక అతలవిని వెత్తి వాడు సంతోషపడి యేమి పడక యేమి
చేరదేసి గుడ్డి కన్న ఇబాం గాగ తెరిచితే యేమి తెరవకుంటే
నేమి॥స॥

తారక వీధి లాచ విప్రునికి పంచక పూజ చేసి యేమి చేయకుం
డే నేమి॥స॥

ధరలో వధ వర్తిల్లక యుఖమానుడు దయ్యా మైత్రి నేమి॥
పదము త్యాగరాజు మతుని స్థాయి కానిది పొందితేమి పొందకపోతే నేమి
మొదలని రామభక్తి యుచేని వరజన్మ మెత్తి యేమి మృగమైతే
నేమి॥స॥

బిలహరి. చాపు

నరసిరుహానన యనా నీకటాక్షమే బాలు సజ్జీవన జీవనా॥న॥

మానవ మర్త్యకుల కాయించక నాల్ల దాన మేలంకనా దయచేసినట్లు॥న॥

సాధుసంగతి నేను సలిపిన యట్లు మా ధుర్యా భాగవతులే చేసినట్లు॥

సిద్ధ్యాసనమున వెలసిన యట్లు బ్రహ్మేంద్ర పట్టమును భవించిన యట్లు॥

సాల్గొకపరిభవవము జేతనల్ల కలుగు కులములెల్లకడతేరి
వట్లు॥స॥
~~సాధుసంగతి~~ సేమ ధనకనకములెల్ల తళీలవయట్ల దినముదాటి
పలుదీరినయట్లు॥ స॥
రాజీవభవను తరమజేయు చరిత రంజిల్లశ్రీ త్యాగరాజాది
వినుత॥స॥

ముఖారి. ఆది.

పరసౌరుమోస నావాసమయు......
ఖిల్రవ్యాలోకము బాయునే చాలబ్రతుకాయనని రాకయూరకల
లాలే॥స॥
భ్రమమైన నవలాటల నేర్చుకొని బరగేర యాత్యాగరాజనుత॥స॥

భైరవి. ఆది.

సకలాంతరయామి నీవనే రామ సామ్రాజ్యము నిజమే రామ॥స॥
నిరాధ్వహావము తేని యింజమలకని నిర్భయంతుమ్మ వెడూపైరించిరాగాం
ని॥స॥
వారి వెలయతేరు కొందరు వరబ్రుద్దై సారు దురహంకారులై పరమ
నికృష్టమతాచారులై సారు
బారులై సారధిగాక తారు మారుప ములు జేసేరు॥స॥
సారులై సారు త్యాగరాజ స్వాంతసదన కపటమే మోతెలియదు.

రాగపంజరము. ఆది.

సార్వభౌమ సాకేతరామ మనసార బల్కరాదా దైవత॥సా॥
పార్వతీరమణ ప్రార్థిత పాదకమలపతి వంద్య పరాత్పర దీనబంధు॥సా॥
ముద్దుముద్దుగా మాటలాడి నదిమిందు రాకసదా వెతజెందు జనము
కద్దు కద్దనుచు చిరకాలమును కరుగుచుండవలె మా త్యాగరా

జనుత॥సా॥

శ్రీరంజని. ఆది.

సరి యెవ్వరే శ్రీజానకికి నీ॥సరి॥
పరమాత్మునిగతి. సదా శివులిచ్చుటకు నే దేరిగొంటే దనిని॥
వనమందు భయంకరమైన తాపసనిందుక మనసుదెలిసి
కనకాంగి యందంబున రాజసభ యంబును గల్ల జేసి నీవే త్యాగ
రాజనుత॥స॥

సాకేతపురవాస రామయ్య రామ సరసీరుహ దళాక్ష॥
ఏదరి నిను గొల్వగలేనే. నను దేవమెంచకను బ్రోవగరాదా॥సా॥
ఆలకింపు వరగుణశీల కరుణాలవాల జాలము లేల తాళ॥సా॥
వారిజభవను తనిను శ్రీకరకలవారి వేడవారే సురారి॥సా॥

బేగడ. రూపకము.

సామికి సరిజెప్ప జాలవేల్పులెవరు రామ
సామజసత్వతి పై సాటియుండగ నేరరు॥సా॥
తనకంటె కెంపౌ ముద్దు తప్పుకాదని వద్దు
జనుపు జేసు నే తీర్చుద్దు జల్లని చూపు కద్దు॥ సా॥
అన్ని వేల్పులలోన ఇతనికి సరిగాన
తన్ను బ్రోచిన గాన త్యాగరాజసఖుడైన॥ సా॥

రూపకము. వసంతము.

సీతమ్మ మాయమ్మ శ్రీరాముడు మాకు తండ్రి॥సీ॥
వాతాత్మజ సౌమిత్రి వైనతేయ రిపుమర్దన
ధాత భరతాదులు సోదరులు మాకు ఓ మనసా॥సీ॥
పరమేశ వసిష్ఠ పరాశర నారద శౌనక శుక

సురపతి గౌతమ లంబోదర గుహ సనకాదుల
ధరనిజ భాగవతాగ్రేసరులెవరో వారెల్లను
వర త్యాగరాజునికి పరమ బాంధవులు మనసా॥సీ॥

రీతిగౌళ. మిశ్రము.

సీతా నాయక శ్రిత జన పోషక శ్రీ రఘుకుల తిలక॥
నీవు పాద భక్తుల(బ్రోచి యాదుకొనే యాచించు వేడుకొంటి వో॥సీ॥
కలకాలము బడలేక గిరిపయి తెలుసుకుంటి వో॥సీ॥
అంగలార్చు బ్రోచి రంగపురము నేచి లంకను పండితీ వో॥సీ॥
గాంచిన భక్తుల బ్రోచి యాదుకొనే యాచించు వేడుకొంటి వో॥సీ॥
ఆశ్రయించి నన్ను ఆదుకొనేరని కీర్తుల గాడితి వో॥సీ॥
కాంతతో వచ్చి కొనచేయని గని కొలిచి చేలము వెత్తితి వో॥సీ॥
ఇంగితమెరిగి యుపొగడింగు బాల్యమే బంగారు దారమైతి వో॥సీ॥
నీగుణములను సుప్తు బాగుగా జెలిసెను త్యాగరాజవినుత॥సీ॥

ఝంఝూటి. ఆది.

సీతాపతి కావవయ్య
వతాఘ హరణ వివతా సంతగమన కృతాపరాధిని సుకృతంబౌ
గనే॥సీ॥
సదాగతిజ హిత సదాశివ యమునాదవను మనువు ముదాన
విహార॥సీ॥
ధరావన దురంధరాదిజ్ఞ వసాంగ రాత్రి హర త్యాగరాజవినుత॥సీ॥

ఖమాజు. ఆది.

సీతాపతే నా మనసున॥సీ॥ సిద్ధాంతమై యున్నాదిరా॥సీ॥
వాతాత్మజాదుల చెంతనే వర్ణింతుమని పలుకితెల్ల॥సీ॥
ప్రేమజూచి నాపై పెద్దమనసు జేసి నీమహిమ నెల్ల నిండారజూ

చి.
ఈమహిని భయమేటికన్న మాట రామచంద్ర త్యాగరాజవినుత॥

బేగడ. రూపకము.

సుందరి నన్నిందరిలో జూచి బ్రోవవమ్మ త్రిపుర॥సు॥
సందడియాని యిందుముఖి జాలము వద్దమ్మ త్రిపుర॥సు॥
బంతే. అతనుర జాణే హే హైమవతి మరాళగమనే వాక్పూజిత
శిలతే శే
తిలకాంకిత ఫాలే నీ భక్తి యను మేర నీ దయ రావలదే తల్లి
త్రిపుర॥సు॥
... వినుతే శుక పాణీ యుంపరకేశ......
కల్యాణి కాంబ శివుని రాణీ మాధుర్యవాణీ సన్నుతి పుణ్య
సీ తల్లీ త్రిపుర॥సుం॥
పరిపాస్తుత గంభీర ఆదిపుర విహారి దీనజనాధారి నగరాజు
కుమారీ దుష్టశిక్షణి దారి త్యాగరాజు గారి యునవశల్ల త్రిపుర॥సుం॥

ఆరభి. మిశ్రము.

సుందరి నిన్ను వర్ణింప బ్రహ్మాదిసురులకైన తరమా॥
కుందరదన మందగమనా వందితే నేనెంత త్రిపుర॥సుం॥
కలకలమను ముఖ కళలను గని కలువల రాజు భువికి రాడాయె
చెలగు నీ లావణ్యమును గని చిలనాడె వలరాజు కానరాడాయె
విలవరము నీ గాంభీర్యమును గని గిరిరాజు జడమై సలాదు
లలితమైన ధైర్యమును జూచి కనక పలుడు తాశిలరూపుడాయె
త్రిపుర॥సుం॥
కనులను గన సిగ్గుపడి గమినలు వనధి వాసము చేయనాయె
జననినీ చిరునవ్వు కాంతి శాలికి శివుడను మనము కొనుచున్నాయె

62

మీనాక్షి సేవమ్ముల చెలగు కాంతులు మెరుపులగని నిమిషము నిలువ
సాయెను
కనకాంగి నీవు వరమునొసగి వారి వాగ్దేవి సహాయమున వృద్ధి కాయె
త్రిపుర ॥సం॥
పావనమును జేయు వరదుని కవి భక్త పోషణము నేరిచినా
నీవే నీదయచేత సత్కృపనెల్ల కావ్యములను నేయుదాయె
. . . కి చెల్లె లనుసంతోషమునిదే ఆ పెద్దలపలికె సాయం.

సౌరాష్ట్రము. ఆది.

మేలు మేలు రా రామ నామసుఖమూ ॥
ఫలలాభ నామ వల్లి కాంచల బంగారు దినదాదుల సాక్షిగ ॥మే॥
నిండు దాహంకార్యము వలన నీరు దాగిన సుఖమేకంటె
ఖండ దరిద్ర మూలమునకు ధన భాండము వచ్చు సుఖము కంటె ॥మే॥
తామసమై రంభ వని కాలమున మృత వాటి యుల్లము సుఖమునకంటె. వర
దాహమునకు భయమందు వేళల ధైర్యము గల్గు సుఖముకంటె ॥మే॥
ఆకలి వేళ లవణ భక్ష్య పరమాన్నము గల్గు సుఖము కంటె
శ్రీకరుడౌ శ్రీరాముని మనసున చింతించే సుఖము కండే ॥మే॥

మోహన రాగము. ఆది.

మేరుసమాన ధీ. వరదా రఘువీర జూతము రారా వాహ ॥మే॥
సారసారవా య్యారపు నడలను నీరజ నేత్రుడు మహా మహా ॥మే॥
అలకల ముందున తిలకము తీరున తళుకు చెక్కిళ్ళ చేత విరు . .
మోహనమ ॥
గళమున శోభిల్లు కనక భూషణ మాలల దళ దుర్వాంకవత్యాగ
రాజార్చిత ॥మే॥

63

మోహన మోహన మోహన చెలువు కాంతులు

మోహన. చాపు తాళము.

మోహన రామ ముఖజిత సోమ ముద్దుగ బలుకుము ॥మో॥
మోహన రామ మొదటి దైవము . . . నీకై మొదల యున్నది రా ॥మో॥
ధరలో మానవావతారమునెత్తి సుర కిన్నెర కింపురుష విద్యాధర
సురపతి విధి విభాకర చంద్రాదులు కరగుచు ప్రేమతో
వరమృగ పక్షి వానర తనువుల చే గిరి వెలయు పీతాంబర చరణాల
ను
గని తత్తరమై మరచి సేవించిరే వరత్యాగరాజ వరదా హృదయ గేహా

సింధురామక్రియ చాపు.

రఘునందన రఘునందన రామా
పొడుసుమమును పొడుసు దుర్గాని యొందు దుర్గ రాము ॥ర॥
ముల్లోకములల్ల శివ యుక్తిగ గతిగాని ॥ర॥
ఏమో యని నీమనసున యేమారకు రామా ॥ర॥
నరులకు బహు దారులుండిన పరమే గతి గాని ॥ర॥
గతి నేదని పతి నీవని మతి నే శరణంటి ॥ర॥
నీకే . . నీకే . . మొవ్వారు సాటి ॥ర॥
ఎన్ని మతములన్ని గాని నిన్నే చేరవలెర ॥ర॥
ఎడబాయని జడివానకు వెడనవ్వుతి రాము ॥ర॥
ఇలనంతలగల వారికి బలమే గతి నా ॥ర॥
నత మానస హితకరలో లత త్యాగరాజా ॥ర॥

జనరంజని. ఆది.

రఘునందన రాజ మోహన ॥ రమి యుంచవే నీ మనసున ॥
నగధారి నిలయు వారదాది శ్రీహృన్నళిన కాంది పాసుడైన గాని ॥ర॥

చిత్తమందు నిన్నుంచి ప్రేమచే చింతించు పక్షత్తుడు
ఉత్తమోత్తముడంచు నామది నెంచి పూజించరే దా
తత్తరంబు దీర్ప కారణంబు నీవె తాళ జాలని త్యాగరాజనుత॥ర॥

కానడ. రూపకము.

రఘుపతే రామ రాక్షస భీమ॥
భృగుసుత మద హర దామయుని బృందావందిత చరణా॥ర॥
సరసీరుహానయనా పల్లవ హృదయ నికేతన ధరజా ధర ధర సీ
తా మనోహర
నిరవధి సుఖదా ప్రకృతే యని రుక్మాంగద సుఖ యకర ధృత
శర జాల నీలఘన వర్ణామర పాల॥
తరుణారుణాబ్జ చరణ తరుణీ వంక విభూష జావరుణాల
య మందదమనా పార దామవా.
కరుణాకర గిరీశ చాపఖండిత నిర్జిత ఖరదూషణ పూర్ణ వతారదుర
భామి విదూర॥ర॥
హరిహయ వంద్య భవనుత పురవైరి పరాశర హిత నరవర శి
ష్ట తారక నామ దేయా
స్వర జిత ఘనరవ పరేశ శత భాస్కర సంకాశ పరిపాలిత త్యాగ
రాజ హృదాంతరంగ సమాజా॥ర॥

పంతువరాళి. ఆది.

రఘువర నన్ను మరువ తగునా
నగధర భక్తజనాఘ నివారణ॥ర॥
తల్లి దండ్రు లన్నదమ్ములన్ని పొందితి యొకడు దూరుడైన॥ర॥
పరదైవములు వేగ నమ్మలు సురనుత మంగళ సూత్రము
వాడన॥ర॥

మనసున నిన్నె మాటల నొందినాను పొందు జన . . . త్యాగరాజా
శ్రిత శుభాకర॥3॥ర॥

తోడి రూపకము.

రాజువెడలె జూతాము రారే కస్తూరి రంగ॥రా॥
తేజి నెక్కి సామంత రాజులు బాగ సేవించ జేయ జేత నిల్చి నవరత్న
దివ్య భూషణములు దరించి రంగ॥రా॥
కావేరి తీరమునను పావనమగు రంగపురిని
శ్రీ వెలయు చిత్రవీధిలో వేగ వెడరాగ
సేవను గని సురులు విరులు జేపే విమానము పూజింపు.
భావించు మా త్యాగరాజు పాడగ వైభోగ రంగ॥రా॥

మణిరంగు

రాజు దేవేందు సురాసురులకైన
సాటి దేవేందు భూసురులకైన॥రా॥
దేవేంద్రునికి సుదేహము పూర్వ దేవేంద్రులకమృతము
భావమే గాని ఆవనజ బాధలు మునులకే గాని పావన త్యాగరాజ
భాగ్యమౌ శ్రీరామ॥రా॥

సురటి. ఆది.

రామచంద్ర నీదయ రామ తేల రాదయ॥
కామకోటి సుందర కర ధృత మందరా ప్రేమ మీర నుందర ఇల్లా
రాక యుందురా॥రా॥
కానంబు తారు మోకైక మిది కోపము.
వేమరు నే యుంపవు. మెలకు ఇక్కి యోపము॥రా॥౧॥
ఆదరమ్ము వంపమా అలనాటి పౌంశమా
మేదనేని నిలమా మేము నేయు దాసమా॥రా॥3

కల్లలైన న్యాయమా కండె నీకు హేయమా
తల్లి తిల్లి న్యాయమా త్యాగరాజు గేయమా॥ రా॥ 3॥

సురటి. రూపకము.

రామ దైవమా రాగ రంగ లోకవరా॥ రా॥
మోమును జూపి మాకిగ నీకిక శంకరమా॥ రా॥
దాంగ బొడ తేల యుల్లు బంగారా యైన
రంగశాయి క్షేమ మునికి సంగ సామ్యము తీవరేతి॥రా॥ 1॥
వెన్నతా ఘుచించి గోపకన్య ముఖములనందుదము
తిన్నగా వలచిన తల్లి దీనరక్ష జాసితా॥ రా॥ 2॥
నీరుప్పు బారప్పు మాయంగలారుప్పు బాపుమా
శిరుప్పు గల్ల త్యాగరాజు వాంఛ సారి శరణంటు॥ రా॥ 3॥

మధ్యమావతి. ఆది.

రామనామము జే ఉమనసా॥
దాంగ రీతి తిరుగంగ నేల శిరంగ నిధదవులు కొంగ లంపము
తి॥ రా॥ 1॥
దేహమెత్తి సందేహపడక మాదేహ భాగ్యమా దేహి దేహియని॥ రా॥ 2॥
ఎక్కువైన వారి యొక్క పదములు రెక్కెందుముల్లి నియుంకెలజూచె
దపు॥ రా॥ 3॥
రంగరహిత జన బాగవ. మంచినంగన. త్యాగరాజనుత॥ రా॥ 4॥

శంకరాభరణము. ఏకతాళము.

రామ నిన్ను వినా నను రక్షింపను వరుండు గానరా॥ రా॥
తల్లి దండ్రులన్నదమ్ములు దైవము నీవని యుల్లమున నమ్మితి
నిను చల్లగ బాగుగ బ్రోచెద॥ రా॥ 1॥
పావన నీ భక్తి సదా సాలంబుమను. మోక్షమొసగు

మానవత నీ సన్నిధిని ప్రమాణము చేసి పలికెద॥ రా॥
సత్వగుణంబున మయు సొంపనయన అంతరూపెద్దలు
తత్వము దెలసెను. యిక తరుణోపాయము నీవని॥ రా॥
లోకుల నిజ దాసుల కనిలో బడుదుర సూయలతో
శ్రీకర నిను మార్గించిన చెడిపో తెరుగని॥ రా॥
తోరిన కావి రక బాంపగే శ్రీకరుడా నిన్ను నికమ
జేరితి శరణను కొంటి నిత్రీ త్యాగరాజనుత॥ రా॥

ఉశేని. ఆది.

రామ నిన్నే నమ్మి నాను నిజముగ సీతా॥ రా॥
కామజనక కమనీయ వదన నన్ను కావవే కారుణ్యనిధే॥ రా॥
సార సారమౌ వేదాంతసంతతంబు దలచి పరమానంద మొందక.
హర ఘనకేయూర ధర సుగుణ సారా సారసు రారాతి తపద॥ రా॥
ధీరా హృత్పంజర కీరా నీ పద భక్తి మాకీరా మదనసుందరా
రా
కౌరవ మునిసంభవ రాము ప్రజన మారాధ ఘుకులో ద్ధారకా॥ రా॥
రాజరాజవందిత భూజానయన సురస మాజాశ్రిత కల త్యాగ
రాజమాన సరోజ కుసుమ దినరాజా సుకృత ధరరాజతనయత్రి॥ రా॥

ఖరహరప్రియ - రూపకము

రామ నీ సమానమెవరు. రఘువంశోద్ధారక
భామ మరువంపు మొలక భక్తియను పంజరపు చిలుక॥
పలుకు పలుకులకు తేనె లొలుకు మాటలాడు సో
దరులు గల హరి త్యాగరాజ కులవిభూష మృదుసుభాష॥ రా॥

ఖరహరప్రియ. ఆది.

రామా నీ యెడ ప్రేమరహితులకు నామరుచి దెలుసునా ఓ సీతా॥ రా॥
కామిని వేషధారికి సా. కవడతలేమైనా దెలుసు సీతా॥ రా॥

తనచిత్తమువంతా నెఱుఁగక నారులవగు బాలిధనసుఖమా
ఘనమగు పులిగోటిశయనార్చితమైన త్యాగరాజు శుభాలుగల్గు॥రా

కల్యాణి. ఆది.

రామనీ వాదుకొందువో కొంవవాటి॥ తాల్లమూనివ్వులుఫలవేమి
ఫల దాటి॥రా॥
మామవమన నీయందు ప్రేమమీర నమ్మి నామనసు
చాలా దీరె యేమో గాని విఖిమనుచు
భవసాగరమున గలుగు బాధలంటక యుండుటకు
వివేకమానవుల చెలిమి కమ్మికుండుటకు అవని యందుగలుగు
వేదాంత మార్గముల తెలిసి
వేవవిధాన విభవేహావమ్మిన దాసులమ మయ॥రా॥
వేఖిమవేం వికుకి గాని వీరఖులో వచనమాకు పాఖకాని దాన
ములు వరము గాదుర
తాబిసుముతాహాతి ఈఘ . . . . . . త్యాగ
రాజునుత తాపు పానితేజి నాతప్పు లెంచక॥రా॥

ఆనందభైరవి. ఆది.

రామ రామ మీర పారము తామ రామ॥ సీతారామ రామ సాం
భుఖివ ప్రేమరామ॥రా॥
మెఱుంగు చేలము గట్టుక మెరయు రారా కన్నుమురుగు జేసే కొనే
టబ్బు మహిమరార॥రా॥
చిరునవ్వులమరు నీ మోముజూప రార కరుకు బంగరు సొమ్ము
లతో నేకదలి రార॥రా॥
కందర్పసుందర నన్నుకావ రారనీకు వందనము జేసే గోవింద రార॥రా
వరశిక్షపై భక్తశ్రేష్ఠ వరద రార

సుప్రసన్న సత్యరూప సుగుణ రార అప్రమేయ త్యాగరాజు
నేలుకోర॥రా॥

ఖంతమాటి. ఆది.

రామ రామ రామ రామ. రార సీతా॥రా॥
సంతతంబు పదముల వల్పింతు విశ్రాంతమనమున నిమ్ముర్నాభింతు॥రా॥
తనివిదీర నిన్నుకౌగలింతు నిందాపామొల్ల దీరఖళింపుంతు॥
అడుగడుగుకుము దుప్ప లందిత్తు నిన్నవసరించి మెల్లబలికెం
తు॥రా॥
పామర విషయాదులనే మరతు నామనసున చెలిమి చేసి తెల్పు
తు॥రా॥
కొసరి కొసరి సన్నిధినే కొలుతు కొసరిసురటి చే విసరు చుపిలు
తు॥సీతా॥రా॥
కన్నులయాడను దెలిసి నడుతు కడమ బాలిదుంకరమును వనాఖి
దుతు॥సీతా॥రా॥
కమల చల్లగాను విన్నగందు. నాతను పులకరించ మెచ్చ
కొందు॥సీతా॥రా॥
కొండలవిన్నమను దెలుసుకోర నీ వాడ గంక త్యాగరాజునేర॥సీ
తా॥రా॥

యమునాకల్యాణి.

రమా రమా రామా రామా రామ రామ॥సీతా॥రా॥
వనవనవనవని మునిజన గణమున కనుగొని నెవరున ఘనము
వహించిన॥రా॥
వనజన యున విను మానసున విన విను మమునా కను గాను నను
యనఘునినే యంవే॥రా॥

సురవరవరనుత శరజకవుల ఈ యుగళకర ధృత గిరివర
ధరమరనే యాళ॥రా॥
మురశిర హర హరిపరి శరశకరు పాకరకర ధరనుతకరి
వరవరదా॥రా॥
శరణము కొంచి నిరతము వనుచును హృత్పరసిజమును విరు
లనుపూజింతుమ॥రా॥
బహువశ నవు యెందుకు నీకనీవే యుహకరవులు శాప.
సర్వవయు॥రా॥
సరసిజ శివ వనుత పతివందితపదహృరహరనుత పాలితత్యా
గరాజ॥రా॥

ఉకేని. ఆది.

రామ రామ రామసీతారమ రాశిపాపహరణా॥
యెంతకాలమందు చెవరి చెంతెవో నిందుకలవో॥రా॥
మనసనే వంనసుకెంతవందమా రామ. ॥రా॥
నినుకొనగ వెంవ్వరిము బునగ వాకేక . . .
తరుణ జాతునను చు షలుక కరువా బ్రోవబరువా॥రా॥
ఇలరక్షణా పేయతేనికులవా వ్యాకులవా॥రా॥
రామా యని మెురలిడ మది రాయా దేవరాయ॥రా॥
ఇన్ని విన్నపములకు మది యినుమా నాదు మాటవినవా॥రా॥
జీవము నన్నేచేది యుశవా నావశవా॥రా॥
ఖళ ఖళ నాకర్మమెంత బలమో తేక చలమో॥రా॥
పలుకవాటికింత పలుకగలదా తాళగలనా॥రా॥
ఏమిదెలుపవద్దవెవరు తేలా వీదు ఏలాలా॥రా॥
వశము గాదు త్యాగరాజ వరదా వేకరుదా॥రా॥

వరాళి.

రామా శ్రీరామా జయ రామా గుణధామ జితకామ॥౧॥
దేవా యేమి దాచవనమ్మ బ్రోవవే గరావ॥౨॥
నమ్మియుంటి సమ్మి వేగరమ్మి తెలుసు కొమ్మి॥రా॥
బాలా ఖత్రపాల సుగుణ శీల. తాళజాల॥రా॥౩॥
ధీరసు శరీర నిర్వికార యేలుకోర॥రా॥౪॥
వద్దు తప్పవద్దు యేపొద్దు మరువవద్దు॥రా॥౫
ఆదరింపరాద నన్ను తేద మరియాద॥రా॥
చింతదీర్చుకొంత యూవింత శ్రీకాంత॥రా॥౧౧
ఏమిదుపరాయి తనమేమి తెలియదేమి॥రా॥౧౨
ఆరుంభులతోరు తేర్చేవారు యెవరున్నారు॥రా॥౬
రాయామనసు రాయా వలనిగేయ తాళదాయ॥రా॥౭
శ్రీనాహ నీలాన యిట్లు గానని జమేల న॥రా॥౧౩॥
నాదు కారాదు యిక నాదు గతి లేదు॥రా॥౯
బాలుగెంజాల తలపిలుల కాబోల॥రా॥౮
నమ్మియుంటి సమ్మి తెలుసుకొమ్మి వేగరమ్మి॥రా॥౧౦
చిన్న బ్రోచే నన్ను బ్రోవ మన్నజడువదన్న॥రా॥౧౪॥
శ్రీజానకీ రామ త్యాగరాజకృత ప్రాజ॥రా॥౧౬

దర్బారు. ఆది.

రామలోభ మేతే శ్రీ॥రా॥ నమ్మి రక్షించు పట్ల నీకింత శ్రీ॥రా॥
కామార్కులా వన సుగుణా సూతాల మాదు తెల్ల నవ్వరా॥రా॥
శరణను కొన్న కాకా సురుని రావణుని సోదరుని బ్రోవలేదా
సరసునకరిని గాంచిన శ్రీ॥రామా॥ గతి తేని వేళ కలవతి వేగ
మెం కృష్ణా యన॥ అత్రిప్రేమతో . . . వేడినమతి వేడెందుకో

R.1586

మోహనం॥
జేజేకలయి మేలొసగ...
బాగా మన్నించి శ్రీకర త్యాగరాజు ... రామా॥

ధన్యాసి. ఆది.

రామాభి రామ మనసు రంజిల్ల బల్కగరాద॥రా॥
ఏమి తెలిసి వెలసి వదే తెలిపదా నాతో॥రా॥
బంగారు వంటి సొమ్ము లయి భామామణి మోమునకు
శృంగారించుకొని చెలువొందు నీవే సుగని
తొంగి చూచుచు మెల్ల నిరుబుద్ధ జేసె వేల శ్రీ వార
సంగీతము పాడుమని స్వామి త్యాగరాజు నీతో॥రా॥

సావేరి. ఆది.

రారమా యింటి దాక రామా॥
రాదా దశరథ కుమారా నన్నేలుకోర మిత్ర కేశర తాళలేర॥రా॥
పెద్దలనే చెప్పగ్యములతోను బుద్ధుల చెప్ప తమ్ము గాని
ముద్దుగారు నీ మోమును జూచు. వద్ద నిలచి నీ వారము జూ
చుంచే॥రా॥ 8।
శిరివర శీరీటల కించ సంగర నే నేర పున యున నీ దారి గనక
పాలితగాని సాధు జనావన వాక పొడి వెడలి పోలినే జైన॥రా॥

Copied by
T.E. Krishnama Chari.
7-7-52.

B.740